

čekač začetek in
vsi s poštino vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na dom za celo leto 25 din.,
ali leto 12-30 din., četrte leta
90 din. Izven Jugoslavije
in doma. Naročnina se posilje
upravnemu "Slovenski Gospodarju" v Ma-
riboru, Koroška cesta 5.
Se dopošilje do od-
jedvi. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Dobrodošljih interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1 din.

Poština plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

51 številka

MARIBOR, dne 6. decembra 1928.

57. letnik.

Smernice ljudsko-izobraževal- nega dela.

V pogovoru, ki ga je imel v Londonu voditelj hrvatskih seljakov Radič z nekim vplivnim in čislanim angleškim državnikom, je ta državnik glede na Slovenijo in Slovence izjavil: «Divna zemlja! Krasen kulturni narod!»

Pohvala, ki nam prihaja iz vrst tako velikega in kulturnega naroda, kakor je angleški, pomenja za nas Slovence veliko čast. Veličina našega naroda ni ostala svetu prikrita, marveč je prodrla do poznanja in priznavanja ne samo pri sosedih, temveč tudi pri oddaljenih narodih.

Veličina našega naroda ni v njegovem številu. Po broju članov spada naš narod med najmanjše. Česar pa mu nedostaje po zunanjih številnih sili, to mu je narava in njen vsemogočni in vsemordi Početnik nadomestil z notranjo silo duha in volje. Tako je naš narod usposobljen, da more pomanjkanje članskega števila in v njem ležeče moči, nadomestiti s kulturo svojih članov.

Ako hoče naš narod vršiti svojo nalogu v krogu večjih narodov, morajo se vsi člani naroda zavedati, da je vsak izmed njih pozvan, da dela po svojih močeh in razmerah za pomnoženje in razširjenje prave narodne kulture. To je velika naloga našega prosvetnega ali izobraževalnega dela med slovenskim ljudstvom.

Danes je imela naša največja ljudska izobraževalna organizacija Slovenska krščansko-socijalna zveza svoj občni zbor v Mariboru. Pri tej priliki je predsednik štajerske Zveze poslanec dr. Hohnjec imel govor, v katerem se je najprej ozrl na dosedanje uspehe našega ljudsko-izobraževalnega dela, ki je našlo priznanje celo v dalnjem tujem svetu. To priznanje nas mora ob enem bodriti, da ta naš največji narodni zaklad skrbno varujemo ter množimo. Ta zaklad ima to posebno svojstvo, ki ga nimajo drugi zakladi, da se s delitvijo ne zmanjša, marveč raste. Čim več ljudi je deležnih narodne kulture, omike in izobrazbe, tem večji je ta zaklad.

V čem je pa prava omika in izobrazba? Dr. Hohnjec je odgovoril: «Ni v množtvu tega, kar kdo zna, marveč v moči in sposobnosti za rešitev nalog, ki jih stavi življenje.«

Življenje stavi velike naloge poedincu in celiemu narodu. Ali je naš narod sposoben ter ima dovolj moči za rešitev teh nalog? Kaj je narodu potrebno, da ima v svojem delu in boju uspeh? Na to vprašanje je dal v letošnjem poletju odgovor angleški ministrski predsednik Baldwin s temi-le besedami: «Vsakemu narodu je potrebno za njegov uspeh, prvo: da brani in hrani vero svojih očetov, drugo: da ima čvrsto zaupanje v svojo bodočnost, tretje: da nad vse ljubi delo.«

Živ pokopan.

Po angleškem izvirniku A. Bennettom napisal Paulus.

7. nadaljevanje.

Aleš Blaž je bežal domov.

Ves plašen, kakor bi mel slabo vest, se je izmuznil mimo sluge v veži. V stran se je obračal, ko mu je naročil, naj mu nakupi včerajšnjih in današnjih časopisov, vseh, kolikor jih je mogel dobiti.

Doma med štirimi stenami svoje sobe se je počasi pomiril. Vdal se je razmišljjanju.

Torej svet je zvedel za njegovo smrt —! «Že ves najnovejše —? Aleš Blaž je umrl!» Tako pravijo danes drug drugemu.

Seve, tisti suhi zdravnik —! Ni imel boljšega posla ko da je obesil to novico na vse telefonične in brzjavne žice! Zato je tudi Šime Blaž s tako naglico prihitel. In tudi Lenka Strnadova je že vedela za njegovo smrt —.

Dogodek na kolodvoru mu je stopil pred oči.

Kaj si neki mislita ženski o njem —? Ali sta videli, kaj se mu je zgodilo? Morebiti si mislita, da jima je namenoma ušel —? Navsezadnje, saj bi bil šel z njima! Bi se bil vsaj na lep način izognil tem — norcem, ki so žalovali za mrtvimi — maloprudnežem!

Kruto se je nasmejal. Pravzaprav bi se bil najrajši razjokal. Končno, ljudstvo ga je že precej rado imelo, ko je še živel. Ampak časnikarji in založnik, ti so kovali denar iz njegove slave —! Še celo iz njegove smrti —!

In on —? Kaj so njemu dali, ko je še živel —?

Grenka kletvica mu je ušla na račun založnika —.

Jezen je bil, vznevoljil ga je sebični, neumni svet.

Izazova mu je stopila pred oči Lenka.

Na prvem mestu je torej vera, njeni ohrantevi in obranitev. Na to mesto jo stavi ne takozvani klerikalizem, marveč ministrski predsednik največje svetovne države. Baldwin se getovo ne bo razburil, ako ga radiča naši liberalci in takozvani svobodomiselci počastijo s pridevkom klerikalizma.

Vera je za obstoj, razvoj in napredok vsakega naroda največjega pomena. Ona je tista velika, celega človeka, ves narod in vse razmere obsegajoča in prešinjajoča duhovna sila, ki se ne da z drugo nadomestiti. Nenadomestljiva je zlasti sedaj za razmere, ki so nastale kot vojne in povojne posledice. Obnova držav in narodov je brez verskega prenovljenja nemogoča.

Italijanski fašistovski poglavar in državni gospodar Mussolini je že večkrat v javnosti povdarjal dejstvo, da se je med italijanskim narodom med in po vojni dogodilo versko prenovljenje. V tej verski obnovi, kojo hočejo gojiti in jačiti, vidi Mussolini največje jamstvo za uspeh italijanskega naroda in njegovega stremljenja. Mussolini ni osamljen s svojim mišljenjem. Znani nemški socio-loški pisatelj Werner Sombart — po veri protestant — naglašuje v svojih spisih in govorih, da je brez verskega razsvetljjenja propad človeštva neizogiven.

Mi se torej nahajamo, tako je povdarjal dr. Hohnjec, v tako številni in raznoliki družbi, ako smatramo vero kot absolutno potreben pogoj za življenje in napredovanje naroda v duševnem, telesnem in gospodarskem oziru. Nobeno plašenje in sramotenje s klerikalizmom nas ne bo oviralo, da ostatiemo na tisti poti, po kateri smo hodili doslej. Vse naše izobraževalno delo bo slejko prej ostalo na nepremakljivi, kot skala trdn podlagi žive in oživljajoče vere. Kdor se zaletava v to skalo, buča ga z glavo ob zid. Skala se ne bo razbila, marveč glava bo trpela škodo. To naj imajo pred očmi vsi oni svobodomiselnici med učiteljstvom, ki so na zborovanju učiteljskega udruženja v Beogradu proglašili načelo: Vsi duhovniki ven iz šol! Kakor poročajo veri neprijazni listi, je to proticerkveno hujskanje baje doseglo uspeh, da se bo v zakonskem načrtu o narodnih šolah člen 39 v toliko spremenil, da podučuje učitelj v ljudski šoli vse predmete, torej tudi veronočta. To je direktna vojna napoved našemu in hrvatskemu katoliškemu narodu. — Mi to borbo sprejmemo z ono samozavestjo, s katero smo doslej vodili vse boje za naše verske svetinje. Mi že danes dajemo vsem svobodomiselicem med učiteljstvom in v drugih krogih na znanje, da bodo trčili ob odpor, kojega se niti ne zavedajo. Kdor buta ob skalo, si pokvari glavo ter si jo razbije, ako ne odneha.

Cvrsto zaupanje v svojo bodočnost, je drugi pogoj za uspeh naroda. Mi to zaupanje v bodočnost črpamo iz svoje preteklosti. Z lastno močjo smo ohranili zemljo, na kateri živimo, ter obranili svoj narodni značaj. Naši sosedje, jaki po številu in po duševni in gospodarski sili, nam niso mogli ugrabit naše zemlje ter nas narodno potujčiti. Mi ostanemo, kjer in kar smo.

Kaj si bo mislila? Da je neolikan, skrajno neolikan. Zapustil jo je, ušel ji je —. Tako bo rekla.

Ne, to ni smelo biti! Razložiti ji je moral, kaj se mu je zgodilo! Da ni sam kriv. Saj bi bil šel z njima! Pisal bi ji —.

Pa njenega naslova ni vedel. Uro vožnje z vlakom, «Mirni dol» nekje v samoti —. Kdo bi to našel! Da bi popraševal —? Ne, tega ne, za nobeno ceno ne!

Morebiti pa bo sama zahtevala pojasnila. Da, zelo verjetno je bilo. Saj je naredil dober vtip nanjo. «Tako dober, priden človek!» je rekla. In njegovo sliko je še imela. In tudi njegov prejšnji naslov. Skoraj gotovo, da mu bo pisala na naslov rajnega Hinkota —. Kaj je moral sporočiti svojemu «mrzlemu stricu», naj pošlje morebitna pisma k «Trem zvezdam».

Da, tako bo najbolje. Ne zaradi česa drugačega morebiti —. Ampak zato ker ni hotel biti neolikan v njenih očeh. Pošten človek je hotel biti. In vrhu tega, čemu bi si prikrival —? «Smilite se mi! Toliko let, pa sam —!» Tako je rekla. In te besede so vkljub vsemu povzročile majnno revolucijo v njegovih življenskih nazorih. —

In Aleš je sedel ter napisal tole pismo:

Gospodu Šimenu Blažu.

Spoštovani gospod! Če pride kako pismo zame na moje dosedanje stanovanje pri gospodu Alešu Blažu, mi ga prosim pošljite v hotel «Pri treh zvezdah». — Vdani

Hinko Brlez.

Zapečatil je pismo in pozvonil.

Sluga je vstopil.

«Ste kupili časopise?»

«Da! Položil je debel sveženj papirja na mizo.

«So vse!»

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta 5. Rokopis se ne traži. Upozornišči sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Cene inseratom po dogovoru. Za večkratne oglaševanja primeren popust. Nenaprej reklamacije so potrebitne prosje. Čekovni račun pošte urada Ljubljana št. 10.422. Telefon Interurban št. 123.

Posrečilo se je sicer našim sosedom, da so odtrgali velike dele slovenske zemlje ter jih pridružili lastni državni posesti. Osvojili so zemljo in telesa, ki hodijo po tej zemlji, osvojili pa niso duha naših ljudi. Slovenski duh bo ostal med našimi brati, ki so pod nemškim in italijanskim vladstvom, ta duh jih bo držal kvišku ter bo tkal nevidne, pa trdne vezi med njimi in nami, ki živimo v narodni državi. V upu na pridružitev naših ločenih bratov k našemu narodnemu telesu je hkrati najboljše utemeljeno naše upanje v bodočnost našega naroda. To upanje tudi opravičuje cilj, ki ga ima naš narod. Ta cilj je: Kot gospodar na svoji zemlji, upravljač v njej vse razmere in posle avtonomno po lastnih načelih in po izvoljenih zastopnikih ljudstva, bo naš narod na vseh poljih ustavarjal kulturne vrednote ter bo luč izobraževanje in prosvete nosil med vse stanove in sloje in njihove člane.

K temu pa je potrebno to, kar Baldwin povdarja kot tretji pogoj: ljubezen do dela. Delo je moralna dolžnost, ki je človeku naložena od Stvarnika. Delo je ona sila, ki ustvarja vrednote na vseh poljih. Brez dela ni ne materialnih (tvarnih, gospodarskih) ne duševnih vrednot. Brez njega ni sredstev za telesno življenje, brez njega ni duševnega gibanja in napredka. Že samo dejstvo, da narod ljubi delo, je dokaz, da je ta narod kulturn ter da zavzema častno mesto v krogu naprednih in izobraženih narodov. Narod, v katerem se je vgnezdila le-noba, je obsojen na nazadovanje in propad. Tako uči zgodovina. Vzgajati narod in zlasti mladino k ljubezni do dela, je velika naloga, ki jo mora izvrševati naša izobraževalna organizacija.

To so smernice, v katerih se je vršilo ter se bo vršilo naše prosvetno delo med narodom. Naš cilj je plemenit in visok. Kdor ljubi naš narod, bo pristopil k nam ter bo pomnožil vsele požrtvovalnih delavcev za istinito prosveto in vsestranski napredek slovenskega naroda.

Stara slika.

Ko se je pretečeni petek po več kot enomesečnem odmoru zopet sestala narodna skupščina, se je takoj videlo, da je ostalo vse pri starem. Stara slika in novi boji za oblast. Demokrati so prišli v skupščino v silno bojevitem razpoloženju, samo da ta bojevitost ni naperjena proti kričicam, ki jih vlada dela državi in državljanom, temveč demokrati mislijo samo na to, kako bi si priborili nekaj mest na vladi. Ko so se v podoborih pretresali proračuni, so demokrati v mnogih nazadnjih stvareh bili še hujši od radikalov. Tako so n. pr. z vso silo podpirali nezmošni militarizem in le za to so skrbeli, da bi radikalom dovolj pokazali, kako potrebljeno bi bilo z njimi sodelovati. Tudi srbski zemljoradniki, katerim se sedaj prišteva tudi slabostojni Pucelj, se držijo demokratov ter vodijo na enak način in v istem pravcu boj proti vladni.

«Da, gospod!»

«Hvala! — Ali bi poskrbeli, da pride tole pismo čimprej naslovljencu v roke?»

«Da, gospod!»

«Ne vem, če bo kaj odgovora. Vsekakor mi naj se takoj sporoči, kako je opravil!»

«Da, gospod!»

Sluga se je nemo poklonil, odšel in tiho zaprl vrata za seboj. Tako znajo vrata zapirati le ljudje, ki so se dolgo vadili v tem poklicu.

Zares, v tem hotelu je bila doma «nemotenost» ter «mir in tihota». Vse drugače je bilo nego tam «Pri solncu» —!

Z zadovoljnim vdihom je sedel Aleš v svoj udobni naslonjač.

Aleš Blaž je vedel, da ga svet ceni. Pa to kar je danes bral v časopisih, to je presegalo tudi skrajne meje najbolj domišljavega pisatelja. Zares, človek še le po svoji smrti zve, koliko je vreden —.

Velik prijatelj časopisov Aleš nikdar ni bil. S politiko se ni bavil, druge dogodščine in novice pa ga tudi niso mnogo zanimali. Kritike se ni bal. Se mu je tudi ni bilo treba bati. Vkljub svoji plahosti v občevanju je imel o vrednosti svojega delovanja in svojih del lastno, sicer jako skromno, pa neoporekljivo sodbo, kakor vso dozoreli duševni delavci. Običajne kritike, pa najs se ga grajale ali hvalile, so bile po njegovem mnenju preračunate za ljudske mase, narekovali so je osebni ali drugi oziri, le umetniški ne. Take kritike so mu izvabilne kvečjemu pomilovalen smehljaj.

Zato tudi od svojih posmrtnic ni nič posebnega pričakoval. Vsakdanji stavki, običajna hvala, domišljavo

Ob otvoriti skupščine sta bili jasno opredeljeni dve skupini: radikalna, ki sedi na vladu ter se hoče na vsak način tudi obdržati, njej nasproti pa skupina demokratov in zemljoradnikov, ki bi radi radikalno vlado izpodijipili ali pa delili z njo oblast. Na obeh straneh je enaka oblasti željnost in enaka brezbrisnost za težki položaj naroda in države. Nemci in Turki iz južne Srbije so še vedno prve sek in pomočnik radikalne vlade in tako lahko rečemo, da se samo proticentralistična opozicija briga za narodne težnje, dočim je vse drugo popolnoma zaglobljeno v svoje strankarske zadeve in posle.

Po zaslugah radikalije in policajdemokracije je pri nas parlament že davno nehal biti to, kar se drugod razume pod tem imenom. Zelo značilen je pouk, ki ga je Pašič dal svojim poslancem pred zasedanjem skupščine. Vlada bi rada do konca tega leta spravila proračun pod streho in Pašič je dejal poslancem: »Če ga ne spravite skozi, pa lahko greste domov!« To se da razumeti in povedati z drugimi besedami: Glasujte, kakor vlada ali ministri hočejo, če pa nočete tako glasovati, vas pa pošljemo domov ter vladamo sami. To vladino naziranje in stališče se kaže do malega že v vseh vladnih predlogih. Tako je skupščini predložen zakon o najetju francoskega posojila od 300 milijonov frankov za oboroževanje z dodatkom, da bo ministrski svet sam odločeval o vsem tem, kar naj se nabavi za ta denar. Taki vladni predlogi in tako postopanje bi povsod drugod vzbudilo silno ogorčenje, pri nas je pa vse to že čisto udomačeno in največja nesreča za našo državo je slepost večine narodne skupščine za visoki pomen zgodovinskih oblik in dejstev v ljudski duši. Izbrisati tisočletni zgodovinski razvoj preko noči, odpraviti od danes do jutri skozi stoletja preizkušene in po svojem bistvu točne, sigurne in čiste upravne rede ter jih nadomestiti s pomanjkljivimi in nedoslednimi novimi, ki vrh tega puščajo odprtva vrata samovolji in sebičnosti odločujočih organov, mora odvračati vse sloje naroda, ki je bil vzgojen v načelu enakosti vseh pred zakonom, od novega upravnega reda in njegovih povzročiteljev. Nedostatke in neenakosti uprave mora plačati koncem koncev narod in vedno samo tisti del, ki izvršuje zvesto in točno svoje dolžnosti napram državi. V vladu in vladni večini imamo vse polno ljudi, katerim je nepristranost in enakost pred zakonom španska vas in srnjanski politik misli vedno le na svojo stranko in pa na to, kako bo z oblastnega mesta nagrađil svoje sorodnike in prijatelje, da ga bodo še vnaprej podpirali in pustili vladati. Radikali in demokrati se razumejo samo na politično trgovino in odkar niso več skupaj na vladu, se kregajo in napadajo ob vsaki priliki. Ko so se v narodni skupščini iznašale raznovrstne pritožbe radi protizakonitega in nasilnega postopanja, se je med radikali in demokrati takoj razvnel oster prepir, padla pa ni niti ena beseda, ki bi obsodila nasilje kot tako, temveč vse se je sukalo samo okrog tega, kar je kak radikal napravil demokrat, ali pa demokrat radikal. Bivši notranji minister demokrat Pribičevič se je spopadel s sedanjim notranjim ministrom radikalom Vujičičem. Drug drugemu sta očitala državi škodljivo delo, demokrati so vpili nad radikali, da so oni upeljali čisto turško upravo v državi, radikali so odgovarjali, da so to oskrbeli že poprej demokrati in najžalostnejši del stare slike je bil pa ta, da se eni in drugi ne brigajo za to, da je naša uprava slabejša kot turška, ali da bi se morala odpraviti.

Spominjajte se Dijaške večerje!

grajanja, članki, kakršne imajo časnikarji pripravljeni za vse take slučaje, — kaj bo neki druga v njih —?

Površno bo pregledal časopise, jezik se bo nad njimi, ali pa se jim bo smejal. Tako si je pravil.

In s temi mislimi je segel po listih.

Toda že prvi pogled vanje ga je presenetil tako hudo, da je kar poskočil. Učinek je bil naravnost telesno občuten. Srce mu je glasno udarilo, kri mu je šinila v glavo. Od pete do temena so mu zadregetali živci.

Zavedal se je svojih zmožnosti, moči svojega duha, toda nikdar ni stavil samega sebe v eno vrsto z duševnimi velikani svojega domačega planeta. Zdela se mu je, da je slava, ki mu jo ljudje dajejo, drugačna nego slava drugih velikih mož, umetnikov in pisateljev, da je manj vredna, da je le površna, pretirana sodba ljudskih mas. Nikdar si ni domisileval, vkljub priljubljenosti, ki so jo uživala njegova dela, da je tudi on eden izmed velikanov duševnega dela —.

Danes pa so se mu odprle oči. Njegove posmrtnice so mu dokazale vso veličino njegove slave z neoporekljivo silo.

Vsi listi so izšli črno obrobljeni! Posebno velike, debele črke so naznanjale svetu njegovo smrt! Črez vso širino časopisov so segali naslov! «Smrt našega največjega pisatelja!» — «Nenadna smrt Aleša Blaža!» — «Veliki ženij je umrl!» — «Prerana smrt velikega moža!» — «Domovina žaluje!» — «Nenadomestljiva izguba!» — «Globoka žalost zagrinja Evropo!» — «Pretužna novica je hud, bridek udar za vsakogar, ki je ljubil našega Aleša!» — Tako so pisali listi in prekašali drug drugega v sili izrazov in v debelosti črk.

Mravljinci so lezli Alešu po hrbitu. Tule je sedel, sam, zaprt v svojo sobo, človek kakor vsi drugi, — in domovina, da, Evropa je jokala za njim. Čul je njen jok.

FANTJE, MOŽJE!

Ali ste se že odločili, da prideite na

NARODNO-GOSPODARSKI TEČAJ,

ki se vrši letos

o Božiču, dne 27., 28. in 29. decembra 1923
istočasno in z istimi predavanji

v Mariboru in v Celju?

V Celju bo vodil tečaj g. dr. Korošec, v Mariboru pa g. dr. Hohnjec. Predaval bodo razun omenjenih dveh voditeljev, izbrani govorniki iz Ljubljane, Maribora in Celja. Predmet 20 predavanj bo: 1. Narodno gospodarstvo. 2. Domače gospodarstvo. 3. Mestno gospodarstvo. 4. Narodno-državno gospodarstvo. 6. Svetovno gospodarstvo. 7. Družina — dom. 8. Občina. 9. Narod, 10. Država. 11. Zveza narodov. 12. Stanovi Cehi (obrtniški stan). 13. Kmetski stan. 14. Delavski stan. 15. Kmetska proizvodnja. 16. Denarstvo. 17. Trgovina. 18. Promet. 19.

Gospodarske krize. 20. Kultura.

Ker bomo mogli sprejeti samo določeno število udeležencev, opozarjam vsa naša društva in zveze pa tudi posameznike, da takoj pošljejo prijave. Vsi, ki se bodo udeležili tečaja v Celju, naj pošljejo prijave na tajništvo Slovenske ljudske stranke v Celju, hotel Beli vol; oni pa, ki pridejo v Mariboru na tajništvo Slov. kršč. soc. zveze v Mariboru, Tiskarna sv. Cirila. V prijovah navedite: 1. starost; 2. predizobrazbo (šolo); 3. poklic udeležencev; 4. ali želi skupno stanovanje. (Stanovanja bodo brezplačna), s prijavo se vsak obvezuje, da bo vztrajal vse tri dni na tečaju.

Slov. kršč. socialna zveza v Mariboru.

Prej je rekvizirala živino in žito...

Doba, ko se je med svetovno vojno slovenskemu kmetu po rekvizitorjih odvzemala živina, je bila ena najhujših v zgodovini našega naroda. Nočemo znova opisovati vseh težav in težkih ur, ki jih je tedaj moral prestati slovenski kmet in delavec. Od ust so neusmiljeni vodje rekvizicijskih čet odtrgavali starim ljudem in otrokom grizljaj kruha. Nobena prošnja osirotelih žen, ki so same gospodarile na kmetijah, ni pomagala. Trdoršni vodje rekvizicije na Slovenskem Štajerskem so bili neizprosnii. Opozarjam samo na slučaj v Forminu blizu Ptuja, kjer so razdražene kmetice, njih hčerke in delavke same v togoti nad brezrčnim odvzemanjem živil in živine napravile obopen čin. Prišlo je do krvavega dogodka. Vsega tega so več ali manj bili sokrivi oni, ki so hoteli z rekvizicijami čimveč dobiti za nadaljevanje vojne.

Na Slov. Štajerskem je vodil več časa rekvizicije nek nemški oficir. Bil je neusmiljen, kakor kamen na cesti. Iz Celja ven je vodil pohode v kmetske hiše v spremstvu orožnikov in vojakov. Kot pomočnik mu je stal strani oficir-Slovenec imenom Sancin.

Ko je Nemec (menda se je zval Erhardt) bil radi prevelikega odiranja naših ljudi vendarle odstavljen, je avstrijska vlada imenovala za njegovega naslednika oficirja Sancina. Spoznala je, da se je pri nemškem

Ogromna, neštevilna družina njegovih bravcev je žalovala za svojim prijateljem, vsak posameznik je čutil, kot bi bil izgubil ljubo, dragó osebo, predmet svojega občevanja, svoj vzor —.

Svet je umolnil v nem tugi —.

Aleš je pretreslo.

«Zdi se, da sem res bil — velik», je govoril sam s seboj. Presenečen, srečen je bil. Da, srečen! «Končno, res je nekaj na tem, če človek ustvari kaj velikega —. In ljudje znajo ceniti dobro stvar —. Ljudske mase niso tako nerazsodne, kakor sem mislil —. Storil sem pač, kar sem mogel. Dejstvo je le, da sem bil vajen svojega dela in da ga vsled tega nisem visoko cenil.»

Kolikormogoče skromno je govoril te besede.

Seveda ni mislil več na to, da bi le površno pregledal časopise. Niti ene vrste, niti ene besede ni hotel izpustiti.

Vse ga je hvalilo. Časnikarji so sami sebe prekašali. Prave orgije so počenjali z njegovim imenom. V svoji skromnosti se je skušal prepričati, da je stvar menda nekoliko pretirana, pa v svoji strogi stvarnosti se je vprašal: «Končno — kaj pa morejo reči zoper mene?» Neomejena hvala je dolgočasna, da, sumljiva, si je pravil. Toda videti je bilo, da uredniki res tudi tako mislijo, kakor so zapisali. Njihova hvala je donela odkritosrčno.

Nikdar v življenju še ni bil tako zadovoljen z vesoljnim svetom in s samim seboj. Skorajda je bil potolažen nad izgubo, ki mu jo je zadajala smrt malopridrnega Hinkota.

Znan slovstvenik — poznal ga je — mu je napisal obširen članek o njegovih delih. Po vrsti jih je ocenil in posebej hvalil bistro opazovanje življenja, ki je lastno pisu, pikro ironijo, ki je njo bičal izrodke družbe in pregrehe posameznikov, ter prišel do zaključka, da je

prednik dovolj naučil, kako se mora slovenskemu kmetu in bajtarju odvzemati čim več živine, žita, moke krompirja in masti.

«Hauptmann» Sancin je res vodil zadnjo, najhujšo dobo svetovne vojne vse rekvizicije na Slovenskem Štajerskem. Nemška, avstrijska vlada ga je za ta rabeljski posel smatrala kot najspombejšega. Nobene pritožbe proti odvzemaju najpotrebnnejših stvari niso izdale nič. Njegovi rekvizitorji so odgovarjali: «Če hočemo, da se vojna srečno nadaljuje in konča, moramo imeti za vojašto meso in kruh.» In zaman so bile prošnje, pritožbe in solze ubogih gospodinj in starčkov. Nikogar ni so vprašali, kar vzel so . . . Vprašamo vas ljudje iz tiste dobe: Ali ni bilo tako? Za pričo kličemo ljudi iz Formina in vseh občin na Slov. Štajerskem!

In glejet Tisti, ki je zadnja leta svetovne vojne iz Celja ven komandiral rekvizicije, je že par let od Puclja postavljen k vodja oddelka kmetijskega ministra v Ljubljani. Puclj in Sancin delita podpore za kmetijstvo v Sloveniji, nastavlja živinozdravnik in potovalne učitelje. To oddeljenje, kogega vodijo do maledi sami Pucljevi samostojneži, prepoveduje živinske sejme in jih dovoljuje, kakor hoče.

V finančnem odboru državnega zbora v Beogradu se sedaj razpravlja o državnem gospodarstvu in upravi. V imenu slovenskih pošlancev je poslanec g. Franjo Žebot dne 26. novembra med drugim, kakor poroča «Slovenec», povedal radikalnim srbskim ministrom v brk, kake ljudi ima vlada v Sloveniji postavljene na čelu državne uprave. Med drugim je izrekel tudi te besede: «Na čelu odseka za kmetijstvo v Sloveniji stoji mož (Sancin), ki je kot avstrijski oficir vodil za časa vojne rekvizicijo živine in živil na Slov. Štajerskem.» Naš poslanec je hotel s tem samo očitati sedanji beografski vladni, da še celo daje nagrade (v obliki visoke plače) ljudem, ki so pomagali podaljševati vojno. Ker je naš poslanec razkrinal vse to, je Pucljev «Kmetiški list» v zadnji številki napadel g. Žebota. A čujmo: Niti z eno besedo Sancin v «Kmet. listu» ne upa odgovoriti, kako je vodil rekvizicijo. Slaba vest!

Take ljudi je spravil Puclj na visoko mesto. Svojega zeta Štiblerja in rekvizitorja Sancina je djal h koritu. Srbska radikalna vlada pa še naprej drži Pucljeve rekvizitorje. Pod enim klobukom igrajo Pašič in Pucljevi samostojneži!

Živinski sejmi.

Poziv občinskim uradom.

Od vseh strani prihajajo pritožbe: Zakaj se ne otvorijo živinski sejmi. Naši poslanci so se za stvar pobrali in nam poročajo sledče:

Po veljavnem starem avstrijskem zakonu o živinskih kužnih boleznih, se morajo prepovedati živinski sejmi in razstave živine do tedaj, dokler kuga ne preneha in dokler ni to uradno ugotovljeno. Ta zakon še velja sedaj, ker za Jugoslavijo ni sklenjen nov zakon o kužnih boleznih.

Ko obolela živina ozdravi, je dolžnost gg. županov, oziroma obč. uradov, da napišejo zapisnik in ga pošljejo okrajnemu glavarstvu s prošnjo, da proglaši živinsko kugo v dotični občini kot ugaslo. Žalibog moramo povdoriti, da večina občinskih uradov tega ne storí tako kmalu.

Vzemimo samo slučaj okuženja živine v mariborskem političnem okraju. Občine, v katerih je slinovka

Aleš Blaž «neoporečeno največji pisatelj, kar jih je kdaj rodila domovina, da, eden največjih v svetovnem slovstvu. In zato je», tako je pisal, «tembolj čudno in neverjetno, da kraljevska akademija prosveite ni storila svoje dolžnosti! Da ni kupila njegovih del, da ga ni imenovala za častnega člena, to je škandal, to je nedoposten naroden greh! Kaj neki počenjajo ti okosteli starci, ki si domisljujejo, da so sodniki črez vesoljno narodno prosveto?» se je hudoval. «Seveda, kdor ne zahaja med nje, tega ne poznajo, kdor se ne strinja z njihovimi zastarelimi, preživelimi nazorji, ta zanjo ni umetnik, ni kulturni delavec. Čas je že, je vzkliknil pisec članka ob koncu, «čas je že, da se na korist kulturi in domovini taki ljudje umaknejo v zaprašeni kot, kamor spadajo, in dajo mesta mlajšim močem zdravih modernih načel in širokega obzorja!»

Aleš je čutil grenko zadoščenje ob teh besedah. Pa vzbudile so mu spomin na razočaranja, ki je je doživel, na siromašno življenje, na kruhoborstvo, kateremu so morali služiti njegovi ideali, na zrušene in zakopane velike cilje, ki jih ni mogel udejstviti, — na vse kar je domovina zgrešila nad njim in pikro se je nasmejal.

«Seveda, sedaj, ko sem umrl, sedaj prihajajo —! Prej pa ni bilo nikogar, ki bi se bil spomnil človeka Aleša Blaža —! —

Neki člankar je obžaloval, da skoraj nič ni znanega iz življenja velikega pokojnika. «Njegova dela poznamo, med nami živijo, — ustvaritelj sam pa nam je popolnoma nepoznan. Nikoli ni prišel med nas. V našem mestu stoji njegova rojstna hiša, razdrta in zanemarjena je, in le toliko jo je rabil, da je prišel umreti vanjo —. Zdi se da je bil samotar v življenju, posebnež, šudak —. Taki so vsi zares veliki duhovi.»

(Dalje prihodnjic)

že pred več tedni popolnoma prenehala, še do danes niso poročale o tem okrajnemu glavarstvu. Pisec teh vrst je sam videl akt, da se je posamezne obč. urade že dva, trikrat pozvalo, naj vendar poročajo, ali in kajdaj je živinska kuga prenehala. Tako je na primer okoli 20 obč. uradov v mariborskem okraju »pozabilo« poslati tozadenvno poročilo. Kaj sledi iz tega:

Dotične občine se ne morejo proglašiti za neokužene in sejmi ostanejo še nadalje zaprti. Naši poslanci so se potrudili pri okrajnih glavarstvih in pri deželnih vladah v Ljubljani za otvoritev sejmov v Mariboru, Ptuju in drugod, a kaj pomaga, ko pa ni izpolnjena glavna zahteva postave o kužnih boleznih, da ni več bolezni v dotični občini.

Nujno prosimo župane in vse člane občinskih občinov v občinah, kjer se je letos pojavila kaka živinska kužna bolezen, naj takoj javijo okrajnemu glavarstvu (uradnemu živinozdravniku), da je vsa živina ozdravljena in da od tega in tega dne naprej ni nobenega slučaja obolenosti več. Župan naj pošlje tozadenvno poročilo nemudoma okrajnemu glavarstvu. Ob enem naj uradno zaprosi v imenu občine, da uradni živinozdravnik na podlagi občinskega uradnega poročila proglaši občino kot prosto živinske kuge. Ob enem naj vse občine zaprosijo za čimprejšnjo otvoritev živinskih sejmov.

V občinah, kjer gg. župani nimajo časa ali se ne želijo brigati za to, naj posamezni odborniki ali živinozdravci od župana zahtevajo, da stori svojo dolžnost. Če bi pa uradni živinozdravnik v kakem okraju nagajal v tem oziru, obvestite o tem naše poslance.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Komaj se je skupščina otvorila, se je že izkazalo, da ji vlada nima kaj predložiti, ker ni izdala nobenih predlogov. Poslanci Jugoslovanskega kluba so ostro grudali to nemarnost vlade ter zahtevali, naj vlada odstopi, ce ne zna ali pa noče voditi državnih poslov. Vlada se za take zahteve in proteste seveda ne zmeni, kar se je pokazalo doslej že neštetokrat. Parlamentarne običaje in postave upošteva samo na videz, da se ne bi moglo reči, da dela brez narodnih zastopnikov.

Na drugi seji je stavil Jugoslovanski klub sledeči predlog radi velikih nesreč, katere povzroča povodenje: 1. Za brzo popravo železnic, državnih, okrožnih, srezkih in občinskih mostov, cest in potov, ki so bili poškodovani po poplavi, nastali koncem novembra po naši državi, se dovolijo vsi krediti, ki jih smatra ministrstvo za javna dela in železniško ministrstvo v sporazumu s finančnim ministrstvom za potrebe. Obračuni o izdanih zneskih se imajo naknadno predložiti narodni skupščini v odborenje.

2. Za prebivalstvo, ki je po omenjeni poplavi izgubilo hiše, gospodarska poslopja, žage, mline, orodje, pridelke itd., ali bilo na njih oškodovano, se določi v podporo 20 milijonov dinarjev. Ako je potreba večja, se pooblašča ministrski svet, da proti naknadnemu odobrenju obračunov po narodni skupščini dovoli še nadaljnje kredite.

3. Naroča se ministrskemu svetu, finančnemu ministru, železniškemu ministru in ministru za javna dela, da izvrši ta zakon.

Ministri so takoj začeli stikati glave skupaj, da prečiščijo nujnost tega predloga. Naši in bosanski poslanci so takoj videli, da hoče vlada prikratiti oškodovanec nujno potrebno podporo. Reklo se je: Kdor je za podporo, naj odsedi, kdor je proti, pa naj vstane. Ko je večina res odsedela, je pa predsednik skupščine napravil kot da tega ne vidi in rekel je, naj se še enkrat glasuje. Ta čas je porabil, da so se pridobili vsi radikali, Nemci in južnosrbski Turki za to, da glasujejo proti. — Naši poslanci so v upravičenem ogorčenju klicali vladu da ima za vse lumperije denar, samo za revni in nesrečni narod ga nima. Vlada je rekla, da bo dala le tedaj podpore, če se posebne komisije prepričajo na licu mesta o potrebi. Opozicija je pri tem opravičeno očitala, da si hočejo vladinovci tudi ob teh strašnih nesrečah polniti samo žepe z dijetami ali zasluziti pri komisijah. Končno je vlada le uvidela, da se ne da odkrito odklanjati podpora in začela se je pogajati z opozicijo. Predlog Jugoslovanskega kluba se proučuje in za prvo pomoč se je nakazalo — 1 milijon dinarjev, drugo je pa vlada obljubila za pozneje, če ne bo zopet snedla svoje besede. V Beogradu se je mudil te dni naš poslanik v Parizu g. Spalajkovič. Njegov prihod spravlja v zvezo s poskušano preokrenitvijo naše politike napram sovjetski Rusiji, kar naj bi Spalajkovič kot znan carist oviral. Dalje naj bi Spalajkovič interveniral glede sestanka male antante, da prepreči po možnosti kako nagibanje male antante na angleško stran. Drugi spravljajo njegov prihod tudi v zvezo s 300 milijonskim posojilom, ker ni vseeno, pri katerih tovarnah bo naša država naročila orožje.

NEMČIJA.

V Nemčiji se neprestano menjajo vlade. Sedaj je sestavil kancler dr. Marx iz centruma in demokratov, pa tudi ta vlada ne bo kos monarhistom in nacionalistom. Sedaj bo poskusila spraviti skozi pooblastilni zakon sledečega besedila: 1. Državna vlada se pooblašča, da ukrene mene, ki jih z ozirom na stisko prebivalstva in države smatra za potrebne in nujne. Postopati proti predpisom državne ustreze je nedopustno. Izdane naredbe se morajo nemudoma naznaniti državnemu zboru in državnemu svetu. Razveljaviti se morajo, ako to zahteva državni zbor v dveh glasovanjih v presledku najmanj enega ted-

na. 2. Ta zakon stopi v veljavo z dnem razglasitve, izgubi pa veljavo dne 15. februarja 1924.

ITALIJA IN RUSIJA.

Italijanskemu parlamentu je naznanih vladni predsednik Mussolini, da se med Italijo in Rusijo že dalje časa vrše razgovori za popolno vzpostavitev normalnih odnosa med obema državama. O izpremembah v Rusiji se je izjavil, da so to notranje zadeve Rusije. Evropske in izvenevropske države danes iščejo stikov z Rusijo ter jo stvarno priznavajo. Italija hoče biti med prvimi, zato ji ne dela priznanje sovjetske Rusije nobenih skrb. Italija priznava Rusijo ter bo z njo vzpostavila tudi diplomatske odnose. Od Rusije pa zahteva v zameno dobro trgovinsko pogodbo in koncesije pri sirovinah, ki so Italiji potrebne.

VPRAŠANJE NEMČIJE IN VOJNIH ODŠKODNIN.

Med Francijo, Anglijo in Ameriko se vrše pogajanja glede Poruhrja, vzpostavitev ondotnega prometa in industrije ter ureditve Nemčije. Francija je ponudila Angliji sporazum in sicer hočeta Francija in Belgija polagoma opustiti vojaško zasedbo Poruhrja ter Anglijo zavarovati pred konkurenco poruhrskega železa in jekla, ki se utegne po pogodbi med nemškimi velepodjetji in francosko vladno zopet dvigniti in je neverna zlasti za angleški trg. Angliji se ponuja udeležba na izkorisčanju zasedenega ozemlja. Vsled tega je napetost med Anglijo in Francijo nekoliko ponehala. Vendar pa je storjen komaj začetek dela in nove težave se vsak dan trenutno lahko pojavi. Veliko je odvisno tudi od stališča Amerike, ki ni točno znano. Na vsak način se začeno posvetovanja reparacijske komisije, ki naj po sedaj sklenjenem sporazumu začne odškodninsko vprašanje reševali, še po volityah na Angleškem.

Naše prireditve.

Omladinska prireditve. Kat. omladina v Mariboru predi v nedeljo, dne 9. t. m., zabavni večer v Narodnem domu točno ob pol petih popoldne. Razven podučljive in času primerne igre »Za križ in svobodo« nastopi tudi pevski zbor ter vse društvene godbe. Dvorana bo zakurjena. Vstopnice se dobijo vsak dan pri vratarju frančiškanskega samostana in pri blagajni na dan prireditve. Ker se bode čisti dobiček porabil za novo zvonilo Matere milosti in za nakup novega glasbenega orodja, se vsi prijatelji društva iz mesta in okolice uljudno vabijo ter se preplačila hvalno sprejemajo. — Odbor.

Bralno društvo v Hočah priredi v soboto, 8. decembra, popoldne po večernicah, v društveni dvorani Miklavž večer. Darovi za Miklavža se sprejemajo v kapelni. Vabimo k obilni udeležbi!

Iz Št. Ilja v Slov. gor. poročajo: V nedeljo, dne 9. t. m. ob pol 4. uri popoldne obišče tukajšnje Orle in naračajnike Miklavž. Člani in naračaj mu pokazejo svoje uspehe v telovadbi, petju in deklamacijah, Miklavž pa jih primerno obdaruje.

Loče. Marijini vrtec v Ločah priredi dne 8. decembra ob 3. uri popoldne in dne 9. decembra ob 5. uri zvečer v dvorani tovarne »Drava« na Zbelovem krasni igračaz »Lurška pastirica« v petih dejanjih. Prva predstava je namenjena šolskim otrokom in njihovim staršem, druga pa odrasli mladini in sosedom iz Poljčan, Žič in Sv. Jerneja. Otroci in angelčki, ki bodo nastopili, prosijo obilne udeležbe. Čisti dobiček gre za katoliške misijone.

VELIKE POPLAVE V NASI DRŽAVI.

Strašna nesreča je te dni zadela nekatere okraje Slovenije, ki leže ob večjih rekah. Od vseh strani nam prihajajo poročila o strašni škodi, ki jo je povzročila povodenje. Dež in sneg, ki je padal v preteklem tednu, je povzročil, da so vode silno narastle in one, ki nimajo dovolj globoke struge, so se s strašno silo razlile in napravile veliko škodo. Pa ne samo iz Slovenije, tudi iz drugih delov države, zlasti iz Hrvaške, Hercegovine in Banata prinašajo časopisi obupna poročila o nesreči, ki je zadela te kraje.

Na Stajerskem je največ trpela Savinjska dolina in pa kraj ob Savi okrog Brežic. V Celju, kjer se stekata Voglajna in Savinja, pride skoro vsako leto pri malo hujšem dežju do poplave, vendar take povodnje, kakor je bila v preteklem tednu, ne ponajnije že dolgo. Savinja je uprav strahovito narastla, da je tekla že čez most, ki veže oba mestna dela. Voda je nosila izkorenjenjeno drevje, les, ki so ga imeli kmetje ob vodi pripravljenega za splave, razdrila je mnogo brvi in jezov. Tudi Sotla in Dravinja sta se razlili. Dravinja je preplavila progo, ki vodi v Konjice iz Poljčan, da je bil promet ustavljen. Drava je močno narastla, toda vsled globoke struge ni prestopila bregov.

Najhujje pa je razsajala v celem svojem toku Sava. Že takoj pri izviru, ob Bohinjskem jezeru, je prestopila brezove, potem pa je drla kot mogočen, mestoma več kilometrov širok veletop do svojega izliva v Donavo. Na Gorjenskem, zlasti pri spojiti Ljubljanico pri Zalogu, je napravila milijonsko škodo. Tako je odnesla samo lesnim trgovcem v Kranju lesa v vrednosti več milijonov dinarjev. Koliko mostov, brodov, hiš in poslopij je podrla in odnesla, to se bo šele zvedelo. V spodnjem toku od Krškega do Siska, pa tvori Sava še danes, ko to pišemo, eno samo veliko jezero. Pri Krškem je preplavila par vasi, katerih prebivalci niso mogli pobegniti ter so po več dni živelii v večnem strahu, da voda še bolj ne naraste in jih pogolnje. Živeža niso mogli dobiti, ker je voda zalašila takoj vse kleti in shrambe. Utropilo se je mnogo živine, perutnine in prasičev, ker je voda naraščala s silno naglico. Proga med Zidanim mostom in Zagrebom je pod Brežicami na več mestih prekinjena, ker stoji voda po par metrov

visoko nad progo. Ponekod je železniški tir razdeljen, da bo potreba več dni, predno bo zopet popravljen.

Velika nesreča je zadela Zagreb. Predmestja, ležeča ob Savi, so pod vodo. Usodno je bilo to, da je ob Savi na tem kraju napravljen precej visok nasip, ki je za nekaj časa vodo zadrževal, potem pa se je udal in valovi so v hipu preplavili vse nizko ležeče ulice. Pri tem so se odigravali strašni prizori. Vsi ljudje so pobegnili na podstrešja, odkoder so klicali v smrtnem strahu na pomoč. Utonilo je par cseb, med njimi v nekem stanovanju troje otrok, ki so ostali v zmešnjavi v sobi, v katero je udrila voda ter jih umorila. Kasno je prišlo še na pomoč vojaštvu, policija in požarna bramba, ki so v čolnih reševali ljudi in njihovo imetje. Nesrečne so nastanili po javnih lokalih. Pri reševanju je prišlo do ogarnih prizorov. Par lopovov se je podalo v čolnu, kakor da mislijo reševati ljudi, toda v resnicu so udirali v stanovanja in kradli vse, kar jim je prišlo pod roke. Z orožjem v roki so prisili nesrečne, ki so ostali še v ogroženih hišah, da so jih izročili imovino. Policiji se je nazadnje posrečilo izslediti čoln z roparji in razvilit se je med njimi in policijo boj, pri katerem je prišlo celo do streljanja; nazadnje je pa policijske lopove vendar premagala ter jih zaprla.

Kakor Zagreb, tako je trpelo še več mest v državi. V Banatu je izstopila reka Tisa in na tisoče hektarjev najbolj rodovitne zemlje je pod vodo. V Hercegovini in v Bosni so izstopile skoro vse večje reke in velike doline ob njih so podobne jezerom.

Za poplavljene kraje je usodno to, ker so tudi setve večinoma uničene, ker je voda stala na njivah več dni in jih zasipala z blatom in prodrom. Mnogo posestnikov je ob živino, gospodarska poslopja in hiše so poškodovane in uničene. Občine bodo imele ogromne stroške, predno da bodo spravile v red pota in mostove.

Dolžnost vlade bi bila, da nujno priskiči obupanemu ljudstvu na pomoč. Davke bi bilo potrebno zmanjšati, da se ljudem vsaj nekoliko odpomore, da bodo lažje prenašali nesrečo, ki jim je uničila velik del imetka.

POVODENJ V SLOVENIJI IN NA HRVATSKEM TER DRŽAVNA POMOČ.

Beograd, 3. decembra.

Pretekli teden je grozna nesreča vsled povodnji zadela veliki del slovenske in hravtske zemlje. Tako strašne povodnji sedanji rod ne pomni. Škoda znaša na stotine milijonov in se sploh ne da preceniti. Na tisoče družin je pahnjenih tik pred zimo v strašno bedo. Povodenj jim je vzela vse.

Da bi utrili vsaj deloma to bedo, so slovenski poslanci v Beogradu danes, v pondeljek, dne 3. decembra, takoj, ko so došeli v Beograd, vložili pri predsedniku narodne skupščine nujni zakonski predlog, da naj vlada da v pomoč prizadetim v Sloveniji in Hrvatski sveto 20 milijon dinarjev in naj popravi porušene mostove in ceste.

Tako v začetku seje je predsednik dal naš predlog v razpravo. Da se vlada o njem posvetuje, je predsednik prekinil sejo. Nato so se ministri Pašič, Stojadinovič, Uzunovič in še nekateri drugi posvetovali o predlogu slovenskih poslancev. Ko je bilo posvetovanje ministrov, se dve minister Uzunovič in izjavil, da vlada ne more priznati predlogu za hitro pomoč nujnosti. To se pravi, da za take stvari nima denarja. V vrstah poslancev Jugoslovanskega kluba je nastalo veliko razburjenje proti vladi. Nato je predsednik določil glasovanje o našem predlogu. Velika večina poslancev je ostala sedeti, t. j., da je naš predlog sprejet. A ministri so trdili, da so se radikalni poslanci »zmotili.« Nastalo je hudo prerekanje. In pri ponovnem glasovanju je celo vladna večina glasovala proti pomoči ponesrečenim. Tudi nemški poslanci (Schauer in drugi) so vstali proti predlogu za pomoč. Ko je predsednik proglasil izid glasovanja, so slovenski poslanci vsi kot en mož skočili pokonci in uprizorili tak krik proti vladi, da so zbežali ministri in predsedstvo iz zbornice. Rabuka proti vladni je trajala več kot četrte ure. Slovenski poslanci so tolkli po klopih in klicali vladni in radikalni poslancem: »Sramota! Škandal! Za podkopovanje, za lumperije, za korupcijo, za kanone imate milijone, a za sirote, za reveže imate srce kot kamen. Fejl! Sram vas boli!«

Nastop naših poslancev je napravil na celo zbornico in na galerijo velik utis. Vse je odobravalo, da so se slovenski poslanci tako neustrašeno potegnili za nesrečne žrtve povodnje.

Tudi Pašičeve vlade je vendarle postalo sram. Ker slovenski poslanci niso mirovali, je voda vendarle sprevidela, da mora popraviti svoje mišljenje. V ministarski sobi je naglo sklical sejo ministrov in načelnikov vseh strank.

Tako se je vlada vendarle udala in sklenila, da se že v prihodnji seji, t. j. v sredo, dne 5. decembra, izvoli posebna komisija, ki bo uredila celo pomoč. Vlada je takoj nakazala 4 milijone kron za prvo pomoč.

Ce slovenskih poslancev ne bi bilo v Beogradu, bi se živ krst ne zmenil za ponesrečene kraje.

Pucelj se skriva. — Ne upa si glasovati proti vladni. V pondeljek, dne 3. decembra se je v državnem zboru glasovalo o predlogu poslancev Slovenske ljudske stranke za nujno pomoč po povodnji prizadetim na Slovenščini in Hrvatskem. Samostojnega komedijanta Pucelja zopet ni bilo pri glasovanju. Tako zastopa Pucelj težko prizadete prebivalce. In na shodih pa Pucelj farba ljudi, kar na debelo.

Vesnjak, Žebot in Škulj so še med sejo parlamenta opozorili Schauerja, da je povodenj v Dravinski, Savinjski in Šaleški dolini napravila tudi Nemcem ogromno škodo, a kako more on glasovati proti. Opozorili so ga tudi na dejstvo, da v »Cillier Zeitung« taj, da bi bil Schauerjev klub kedaj glasoval za kuluk in za zvišane davke, a stenografski protokoli govorijo drugače. Schauer je bil ves čas silno potr, kajti on je komandiran, da mora glasovati za vsak vladin predlog. Njegovi nemški volilci stokajo pod težo novih davkov, a Schauer glasuje za vlado — in za nova bremena — in proti pomoči poškodovanim. To je brdka resnica!

NAROČNINA «SLOV. GOSPODARJA» ZA L. 1924.

«Slovenski Gospodar» stane za celo leto 32 D
za pol leta 16 D
za četrt leta 8 D

Naročnina se pošlje na upravnštvo «Slovenskega Gospodarja» v Mariboru.

Najboljše je, da se vsak posluži položnice, ker s tem prihrani sebi in nam poštne stroške. Poštno položnico je treba dobro shraniti.

Tedenske novice.

Poslanec dr. Hohnjec govoril v soboto, dne 8. decembra, na Marijin praznik, na političnih zborih v Zrečah in Konjicah. V Zrečah je predpoldne po prvem cerkvenem opravil občni zbor političnega društva »Straža.« Vspored: 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. Poročilo poslanca dr. Hohnjeca. Popoldne po večernicah govoril isti poslanec na političnem shodu SLS v Konjicah, ki se vrši v hiši okrajne posojilnice.

Krajevne organizacije SLS! Dne 16. decembra t. l. imajo vsi krajevni odbori seje, dne 23. decembra pa imajo vse krajevne organizacije SLS občne zbrane. Podrobnosti najdete v okrožnici, ki jo te dni prejmete. Izvedite navodila okrožnice natanko in vestno! — Tajništvo SLS v Mariboru.

Gospod Pucelj nima sreče. Samostojni zemljoradnik Pucelj je začel zopet strašiti po shodi na Slov. Štajerskem. Na državni praznik dne 1. decembra so zbobnali samostojni v Maribor nekak protestni shod. Shod je bil tako klaver, da se mu posmihajo celo očete samostojnih — demokratje. Demokrati glasili »Jutro« in »Narod« se norčujeta iz Pucljevega shoda v Mariboru, ker je bil tako slabo obiskan. Zadnjo nedeljo je poskusil g. Pucelj v spremstvu šentjurskega Drofenika svojo srečo s shodom v Mestinju pri Smehu. G. Pucelj je čkal in čkal na zborovalce iz šmarskega okraja, a jih je načakalo komaj celih 23. Tem 23tim je Pucelj nekaj kvasil, a je bil bridko razočaran, ker je bil razglašen »veterik« shod, a udeležencev pa ni bilo niti za eno omizje. Ta pičla udeležba je g. Puclja tako grizla, da se ni upal po dnevnu skozi Šmarje k Drofeniku v Št. Jur, ampak že le v temnem mraku, ga je fural Josef Drofenigg k sebi na večerjo — na sedmino!

Mariborske novice. Pri zadnjih nalivih in vsled južnega vremena je tudi Drava pri Mariboru narastla zelo močno, a Maribor je že po svoji naravni legi dobro zavarovan proti povodnji. — V torek zvečer je prišel po neprevidnosti pod vlak neki vojak, ki se je vračal iz straže in je hotel domov po železniškem mostu, mesto po cesti. Vlak je nesrečen razdrobil obe nogi in desno roko. — Porotno zasedanje v Mariboru se prične dne 10. decembra. Tokrat bodo najbrž pred poroto samo trije slučaji in sicer: dva požiga in eden uboj. — Nova zvonolivarna v Mariboru bo začela vlivati zvone okrog 15. t. m.

Iz neprevidnosti ga je ustrelil. Minulo nedeljo je zatevalo neprevidno ravnjanje s puško nedolžno smrtno žrtev v Breznu ob Dravi. Šofer znanega lesneg trgovca g. Germuta je nerodno ravnal z nabito lovsko puško, ki se je sprožila in strel je zadel v trebuh zraven stoječega Germutovega mizarja, ki je pol ure za tem umrl.

V Slov. Bistrici se obhaja sv. misijon pod vodstvom č. g. Kitaka. Zadnji pondeljek, ravno na godovni dan gorečega misijonarja, je došel od škofijstva dekret, s katerim je imenovan duhovni svetovalec. Neumornemu misijonarju in zlatomašniku naše odkritosrčne čestitke.

Zahvala ob priliki blagoslovitve Katoliškega doma v Ormožu. Blagoslovitev Kat. doma v Ormožu je bila za vse krščansko-misleče prireditelje in ljubitelje mladine dan veselja in radosti. V tem novem Kat. domu bomo odslej zborovali, se poučevali, se veselili in naša mladina boste imela svoj dom izobrazbe in razvedrila. Veliko truda in dela je bilo s tem domom in mnogo ga še ho, predno bosta oba popolnoma dogotovljena. Pred vsem bo potreba za dom nabaviti nov oder, ki bo gotovo drag. Upamo pa, da bodo naši Ormožani in še posebno radodarni okoličani darežljivo prispevali za nabavo novega odra, kakor so tudi radevolje in obilno darovali za zgradbo doma. Vsem onim, ki so pomagali na ta ali oni način pri zgradbi doma, se voditelji gradbe najtoplejše zahvaljujemo in jim, kličemo: Bog plati! Bog živi torej vse dobrotnike in ne pozabite na naš Kat. dom, dokler ne bo popolnoma gotov!

Rodbino Pučko v Hermancih je zadeila brdka usoda. Umrl jim je njihov od vseh občanov spoštovan oče Mat. Pučko v 68. letu svoje starosti po kratki bolezni. Bil je vzrok moža, skrben družinski oče, član pri sodnih ter vzgled lahko vsem viničarjem, ker kot tak je zvesto služil celih 68 let le enemu gospodarju. Sožalje žalostni vdovi, njemu pa trajen spomin med občani. Na svidenje gori v nebesih!

Darujte za nove zvone na Oljki gori pri Polzeli! Kdo je ne pozna, lepe gore Oljke s prekrasno romarsko cerkvijo v prijazni Savinjski dolini! Pobožni romarji, veseli izletniki od blizu in daleč kaj radi prihite na Oljko. Nekdaj

jih je klicalo in vabilo obrano zvonenje, ki se je mogočno razlegalo po Savinjski in Šaleški dolini: »Pridi vrh planin, nižave sin!« A danes, kako žalostno! En zvonik je popolnoma oropan svojih bronastih prebivalcev, v drugem pa jadkuje en sam zvonček po svojih nesrečnih tovariših in milo prosi, da bi kmalu dobil vesele, glasne tovariše. Uslišimo njegovo prošnjo! Dobri Polzelani so nabrali za novo zvonenje na Oljki že lepo sveto, pa vendar še mnogo manj ka. Obračamo se zato na drage nam sosedje v Savinjski in Šaleški dolini, na pobožne romarje in veselle izletnike, prisločite nam na pomoč z denarnimi prispevki, da se bo v kratkem času zopet razlegalo mogočno zvonenje iz prijazne gore Oljke. Mili darovi naj se blagovolijo pošiljati na župni urad Polzela.

Novice iz Št. Janža pri Velenju. Od nas Šentjanžanci pač redko kedaj širša javnost kaj izve. Takrat, če so volitve, še zleti kakšna strankarska opazka med svet. Sicer je pa brez tega tudi vedno kaj novega med nami, evo torej: Letos se je po dolgem pripravljanju vendar ustanovil odbor za nove zvono. V ta namen se je nabrala že precejšnja svota in upati smemo, da nas bode vsaj veliki zvon vabil v prihodnji pomladi, ali pa vsaj v poletju gotovo že, iz naših visokih stolnih lin v prijazno cerkvico na »Peči.« — Ustanovilo se je pred kratkim novo pevsko društvo, mešan zbor z okrog 20 člani, kateri se prav marljivo in vstrajno vežbajo. Za gotov uspeh jamči najbolj njihov delaven in požrtvovalen učitelj g. Belan Schmiedt, nadučitelj iz Dobrne. — Načel se je tudi pri nas nekdo, ki je hotel izvršiti po »Starem zakonu« odkup župniške berge, in dal potrditi svoj nadrebudni smoter celo od treh tamkaj v bližini njegovih najožjih političnih sorodnikov. Prošnji kakor znano se ni ugodilo. Zbog tega tudi škoda za alkohol, kateri je bil možu podarjen za njegov trud že vnaprej. — Razne zanimivosti se opažajo pri naši pošti, katera še do danes drži v osebi radovedne ženske nekdanji staroavstrijski medvojni režim cenzuro. — Ista radovednost se polašča tudi nekaterih, če bodo naši novi pevci postali pevski odsek tukajšnjega Slov. kat. izobraževalnega društva.

Blagoslovitev novih zvonov v Mozirju. Slednjič se je izpolnila tudi nam Mozirjanom vsaj deloma ena najsrcejnejših želj. Od tvrdke Bühl v Mariboru smo dobili dva zvona v skupni teži 1520 kg. Dne 2. decembra jih je blagoslovil g. ravnatelj dr. Anton Jerovšek, ki je imel tudi pridigo in sv. mašo. Naj stoterno Bog poplača vsem, ki so nam pripomogli k temu veselju z darovanim lesom, z denarjem ali z delom!

Nekaj odgovora. Iz Mozirja poročajo: Vsakega trezno mislečega človeka v Mozirju je bilo sram, ko je čital v »Taboru« tako ostuden dopis iz Mozirja. Ne bi se čudili, ako bi bil dopisnik kak cestni potepuh, a dopis je delo študiranega demokrata. Dopisnik predbaciva slabobarbčansko in zasebno gospodarstvo in rabi pri teh občinskih najpodlejše izraze. Mozirski demokratje naj primejo sami sebe za nos in se vprašajo: Kledo je zakrivil na občini in med občani 12 let trajajočo tožbo, ki je povzročila tisočake in tisočake stroškov in 12 letni prepir? Pri tej dolgovzni tožbi je občina propadla kljub posredovanju dr. Kalana iz Celja in demokratskega veljaka dr. Kukovca. Nadalje treba vprašati: Kledo je povzročil pri občinskih cestah in ničvrednih kanalih tako ogromne stroške? Kako je bilo stanje občinske blagajne poprej in sedaj?

Prostovoljno gasilno društvo Mislinje, blagoslovljenje gasilnega doma. Prostovoljno gasilno društvo Mislinje je ob ustanovitvi leta 1921 prevzelo od občin Št. Ilj in Mislinje gasilski dom. Letos ga je dalo prestaviti na bolj dostopno mesto ter ga je nekoliko povečalo. Dne 18. novembra je isti slovesno blagoslovil. Ob tej priliki se je v prid društva vršila zvečer pri Rozmanu v Št. Ilju pod Turjakom veselica z raznovrstnim sporedom, domače bralno društvo je popoldne vprizorilo burko »Črevljari«, pri obeh sv. mašah pa je bilo v isti namen v cerkvi darovanje, tako da se je s skupnim složnim delovanjem in vsestranskim obiskovanjem prireditve vključil v slabemu vremenu nabralo nad 6000 K čistega dohodka. Gradivo za gasilski dom je prebivalstvo prispevalo večinoma brezplačno. S tem je prebivalstvo pokazalo, da razumeva važnost gasilskega društva in obenem dokazalo, kaj se more storiti s složnim in skupnim delovanjem. Bog da, da bi ta bratska sloga ostala med nami in nas jačila! Z zadovoljstvom beležimo, da so se naše prireditve udeležili tudi: župni načelnik g. dr. Železnikar ter odposlanci sosednih gasilnih društev Slovenjgradec in Vitanje. Vsem, ki so nas podpirali in pripomogli do navedenega vspeha, izreka tem potom najtoplejšo zahvalo: Prostovoljno gasilno društvo Mislinje.

Smrt vzorne mladenke pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Po mučapolni bolezni je izdihnila dne 26. m. m. v bolnici v Zagrebu članica tukačnjega Kat. slov. prosvetnega društva Micka Pratengrazer v bujni mladosti v 18. letu svojega plemenito dušo. Ob njeni prerani smrti žaluje celo prosvetno društvo. Spavaj sladko in na svidenje nad nebeskim svodom!

Kako so zborovali demokratje v Rajhenburgu? Pri prost kmet iz Rajhenburga nam poroča: Slučajno sem dobil v roke demokratični Žerjavov časopis »Jutro« in čital ter se smejal poročilu o dobro uspešnem shodu demokratične stranke v gostilni Pilih v Rajhenburgu. Že en dan pred shodom so raznosili demokratični agitatorji vabilna s pozivom: Jutri v nedeljo po prvem sv. opravilu vse na shod k Pilihu! Zjutraj po prvi službi božji pa so bili vsi zborovalni prostori nabito prazni in torej je moralna demokratična gospoda preložiti shod do pol 10. ure. Ob tem času je priključilo nekaj radovednih ljudi in sicer vseh skupaj celih 11. Govornik, demokrat in živinodravnik Dolfe Ribnikar iz Ljubljane je čkal v posebni sobi na zborovalce. Ribnikar — ta ljubljanska krvava babica — je čkal do 11. ure in običajni gostje, ki se zbirajo v tej gostilni, so brili norca iz potrežljivosti demokratičnega odposlanca. V posebno

sobo k Ribnikarju ni bilo nikogar in moral je ta gospod, kako je hotel kaj povedati, ude svojega žalostnega rojstva prenesti iz posebne gospodske sobe v navadno. Začel je svoj slameni govor in seveda udaril v svoji živinodravni nepremišljenosti po avtonomiji. Ribnikar je pač misil, da ne poznamo, mi Rajhenburžani parlamentarne politike in demokratskega centralističnega koritarstva, a se je zmotil bridko. Še tisti drobec prisiljenih poslušalcev, katere je imel, mu je svetoval, naj bi rajši prodal svojo centralistično slamo kje v Makedoniji in ob albanski meji, a ne v Rajhenburgu. Ribnikarjeva govorniška slama je še one enajstere poslušalce utrdila v avtonomističnem prepričanju in o celem Rajhenburgu že lahko trdimo tudi za prihodnje volitve, da bo volil kot en mož po programu slovenske avtonomije in bo še mogoče zavcivil v Ribnikarjev krov le še kak učitelj ali zaslepljeni zagrizeni uradnik. Tako je bilo pri nas v Rajhenburgu z demokratiskim shodom in tako je gotovo tudi po drugod, a se »Jutro« poroča o nabito »praznih« zborovalnih dvoranah in o burnem pritrjevanju nenavzočih in še ne rojenih demokratov.

Pojasnilo. Radi napada na Cirilovo tiskarno je bil obsojen med drugimi tudi neki Adolf Ogrizek, rodom Mariborčan in črkoslikar v železniških delavnicih. V Mariboru pa je še drug Adolf Ogrizek, trgovski pomočnik in sin veleposestnika Mirka Ogrizek v Erjavcu pri Rogaški Slatini. Ta zadnji Ogrizek nima in ni imel nobenih stikov z Orjuno in tudi ni v nobenem sorodstvu z goraj omenjenim obsojenim napadalcem na tiskarno. Toliko v pojasnilo, da ne bo nedolžni Adolf Ogrizek trpel po nedolžnem od strani nepoučene javnosti.

Gospodarstvo.

Volitve v cenične komisije za dohodnino. Koncem L. 1923 se mora z žrebotom izločiti polovica prvotnega števila voljenih in polovica prvotnega števila imenovanih članov in namestnikov obstoječih ceničnih komisij za dohodnino. Da se izvršijo nadomestne volitve za izločene člane in namestnike, so davčna oblastva sestavila volilne imenike, v katere so po abecednem redu vpisane vse dohodnini zavezane osebe. Ti imeniki bodo v času od 13. decembra do včetega 20. decembra 1923 ob navadnih uradnih urah v uradnih prostorih davčnih oblastev I. stopnje razgrajeni na vpogled. Vpogledati smejo imenike samo dohodnini zavezane osebe dotednega ceničnega okraja. Voliti bodo smele le osebe, ki so vpisane v imenike, in one, ki si izposlujejo vpis v imenike na podstavi reklamacijskega postopanja. Rok za vlaganje reklamacij je določen od 13. do včetega 20. decembra. Vsak davčnopravalec sme vložiti reklamacijo le za svojo osebo. Reklamacije se vlagajo pri davčnih oblastih I. stopnje. Po poteku reklamacijskega roka bodo smeli davčni zavezanci vpogledati volilni imenik še nadalje do včetega 12. januarja 1924 same, če se primerno legitimirajo, da se jim na ta način omogoči izbrati kandidate izmed volilnih upravičencev. Volitev se bodo vrstile v nedeljo, dne 20. januarja 1924. Volilni kraji so sedeži davčnih uradov, v katerih območju stanuje volilec. Volitev bo osebna in ustna z izključitvijo kakršnihkoli pooblastil. Le nedoletniki in osebe pod varstvom morajo izvrševati svojo volilno pravico po zakonitih zastopnikih. Posebne legitimacije in volilne glasovnice se ne razpošljajo. Voliti se smejo le v dotednem ceničnem okraju dohodnini zavezane osebe moškega spola, ki so izpolnile 24. leto ter uživajo vse državljanske in politične pravice. Izvoljeni so tisti kandidati, ki dobijo v ceničnem okraju relativno največ glasov. Pritožbe zoper volilno postopanje, odnosno zoper izvršene volitve, se morejo vložiti v osmih dneh po volitvi pri davčnem oblastvu I. stopnje. — To so bistvene točke razglasila delegacija ministrica financ v Ljubljani z dne 23. novembra, objavljenega v »Uradnem listu pokrajinske uprave za Slovenijo« z dne 30. novembra. Ker cenične komisije avtonomno določajo o predpisu dohodnine ter so vsled tega velike važnosti, opozarjamо davčne obvezance na velevažne nadomestne volitve v cenične komisije. Somišljeniki, pred vsem pozor na volilne imenike!

Zapuščinske takse. Po novem zakonu o taksah z dne 25. oktobra 1923 so oproščeni od zapuščinske pristojbine: dediči, kateri se napram zapustniku nahajajo v prvi stopnji krvnega sorodstva, to je otroci in starši, ako vrednost dedičine ne presegá 500.000 dinarjev, in to samo tam, kjer je zapustnik umrl potem, ko je zakon od 25. oktobra 1923 stopil v veljavo, to je od dne 15. novembra 1923. — Tako stoji dobesedno v navedenem zakonu.

Kmetijski pouk po delželi, na Stajerskem in v Prekmurju. Oddelek za kmetijstvo priredi v prvi polovici meseca decembra slednja predavanja: V soboto, dne 8. t. m.: 1. Črna pri Prevaljah, predpoldne, o čebelarstvu, Okorn. 2. Podpeca, popoldne, o čebelarstvu, Okorn. V nedeljo, dne 9. t. m.: Polana v Prekmurju, o kmetijstvu, Pavlica. V nedeljo, dne 16. t. m.: 1. Mala Polana v Prekmurju, o kmetijstvu, Vojsk. 2. Murski Petrovci v Prekmurju, o kmetijstvu, Pavlica.

POKRAJINSKA ZVEZA JUGOSLOVANSKIH VINOGRADNIKOV ZA SLOVENIJO

je imela dne 2. t. m. v Narodnem domu v Mariboru svoj ustanovni občni zbor, katerega so se udeležili mnogi delegatje krajevnih vinarskih društev in drugi odlični vinoigradniki iz vse Slovenije. Zveza šteje že danes 14 krajevnih organizacij s 838 člani.

interese vinogradništva. Kjer še krajevnih organizacij ni, se naj čimpreje ustanove.

Izvolil se je sledeči odbor: predsednik: Anton Puklavec, vinarski ravnatelj v Mariboru; podpredsednik: Bohuslav Skalicky, kmet, svetnik in ravnatelj kmet, šole na Grmu; tajnik: Josip Zabavnik, višji kletarski nadzornik v Mariboru; blagajnik: inž. Ivo Zupančič, strokovni učitelj na vinarski in sadarski šoli v Mariboru; odborniki: Michael Brenčič, posestnik, Spuhla pri Ptaju; Franc Kirin, posestnik v Krškem; Franc Penca, župan v Mokronogu; Ivan Urek, posestnik v Globokem pri Brežicah; Robert Košar, veleposestnik pri Sv. Bolzenku pri Središču; Jože Nemančič, posestnik in narodni poslanec v Želebeju pri Metliki; Lovo Petovar, veleposestnik v Ivanjkovcih; Alojz Supančič, posestnik v Vajgenu pri Jarenini; Franjo Žebot, posestnik in narodni poslanec v Mariboru; Fric Zemljčič, veleposestnik in vinski trgovec v Ljutomeru; Srečko Robič, župan in posestnik v Limbušu pri Mariboru; Petar Miovič, posestnik v Mariboru.

Občni zbor je soglasno sklenil sledečo resolucijo:

»Pokrajinski Savez jugoslovenskih vinogradnikov za Slovenijo v Mariboru je na svojem ustanovnem občnem zboru dne 2. dec. 1923, na katerem je bilo zastopanih 14 krajevnih vinarskih društev iz cele Slovenije s skupaj 838 članovimi-vinogradniki, sklenil, pridružiti se zahtevam vinarskega in sadarskega odseka kmet. družbe za Slovenijo v Mariboru, ki jih je ta-le stavil v svoji zadnji »Spomenici« z dne 10. junija t. l. št. 717 in si jih osvojiti! Zlasti zahteva Pokrajinski Savez od visoke vlade:

1. Da pri sklepanju trgovinske pogodbe z republiko Avstrijo doseže za uvoz naših vin vsaj iste ugodnosti, ki jih je Avstrija koncedirala Italiji (znižanje uvozne carine carine od 60 na 30 zlatih kron za hl in za Slovenijo kontingent vsaj 100.000 hl lažjega naravnega vina, oziroma vinskega mošta od 8–12 odstotkov alkohola, oziroma 14–20 odst. sladkorja).

2. Da pritegne k trgovinskim pogodbam z vino uvažejočimi državami — pred vsem sedaj z Avstrijo — vedno eksperta iz Slovenije, ki natančno pozna razmere vinogradništva in vinski trg v Sloveniji. Na vsak način pa zahtevamo z vso odločnostjo od vlade, da se k trgovinskim pogodbam z republiko Avstrijo pritegne tudi en delegat iz pokrajine bivše Avstro-Ogrske.

3. Da ukrene potrebno, da se vinski zakon iz leta 1907, ki velja danes samo v Sloveniji in Dalmaciji, uveljavlji za celo državo ter da se ga zopet začne izvajati z vso strogostjo.

4. Da se prepreči vsako vtihotapljenje vina iz Madarske in Italije v našo državo.

5. Da se ukinejo kontrolni listi za prevoz vina, ki povzročajo mnogo stroškov in še veliko več zamude časa in če že to ne gre, da se naj izdaja kontrolnih listov poverilom, ki so bolje pri roki.

6. Istotako naj se ukine naredba, po kateri morajo slovenski vinogradniki vsako leto svoj vinski pridelek nameniti finančni oblasti.

7. Slovenski vinogradniki odklanjajo stališče vlade, da vinogradniki iz prejšnje Avstro-Ogrske radi prejšnjega podanosti ne bi mogli sodelovati pri trgovskih pogodbah z republiko Avstrijo kot delegatje in eksperti.

8. Zahtevamo, da da vlada v slabih letinah za sladkanje vinskega mošta vinogradnikom na razpolago trošnine prosti sladkor.

9. Ker vinograji letos zbog slabe vinske letine niso bili aktivni, v največ slučajih pridelek ne krije niti pridelek stroškov, zahtevamo od vlade, da da finančnim oblastem nalog, da dohodkov iz vinogradov, ki ne prezentirajo nobenega čistega dobička, letos v obče ne obdaci.

To resolucijo naj se takoj dospošte vsem prizadetim ministrstvom, narodni skupščini in drugim merodajnim zastopništvom.«

DVE ČUDNI KURJI BOLEZNI.

Na svojem dvorišču ogleduje zjutraj hišna gospodinja kokoši, a med njimi ni kokota ali petelina. Zaostal je v kurniku in šele, ko ga je izgnala, stopa počasi na dvorišče, se ne zmeni za svoje, med tem, ko se je vsako jutro jazivo sukal med njimi ter sedaj ono in to od svojih žubljenj pozdravil in se jej poklonil.

Že včeraj ni več kirikal in zgodaj se je podal spat. Danes odpira na široko svoj kljun ter zeva in zakika pogosto. Napena se na vso moč, pogolniti ponujeno hrano in čeravno mu je dosedaj dišala prav dobro, ga je očividno vzel. Shujšal je in ako bi ne bil oblečen v isto vsakdanjo kakor praznično pernato obleko, preštela bi mu lahko kosti.

Hišna gospodinja je že čitala v »Gospodarju« o perutniški davici ali difteriji in koj sluti, da je njen lepi kokoš napaden od te nalezljive bolezni. V resnicu pa je drugač. Kokot je zbolel na drugi hudi bolezni, kojo je povzročil črv v sapniku. Kar na mah je sapnik s črvi že prenapolnjen.

To hudo bolezen pri kokoših lahko spoznaš, ker od nje napadena živalčka pogosto odpira kljun in se obnaša, kakor bi sanjala.

Kaj storiti, da napadeno živalco ozdraviš in jo rešiš pravočasno smrt?

Postopaj kakor proti kurji davici ali difteriji. Vzami pero, kateremu pustiš ob koncu le nekoliko perja, drugo perje odreži in s tem čopičem očisti sapnik črvov, ki nosijo po natančnem opazovanju žolte glavice. Samoobsebi je razumljivo, da čopič previdno porineš v sapnik, ga počasi obrneš v sapniku in črve, ki jih tako odtrgaš, izvlečeš. Posledice neprevidnega ravnanja s čopičem v sapniku so rane in nagla smrt. Dobro bo čopič pred uporabo pomočiti v olje ali vodo, v kateri raztopiš soli. Svetujem vam tudi, da primešaš hrani drobno razsekana česna.

Omenjena kurja bolezen je zelo nalezljiva. Od nje napadena žival s kikanjem izmeče črve ali vsaj njih zarodek, katere potem pobero zdrave kokoši in se naštejo te hude bolezni.

Na vsak način moraš to bolezen zatirati ter zabraniti pomnožitev ali razplod teh kurjih črvov.

So že znamenja te bolezni nastopila, moraš bolne živali takoj ločiti od zdravih in jih držati na posebnem prostoru. Poginjene pa dobro zakopli, najbolje, da jih zazegeš. Če le mogoče, odloči za zdrave nov prostor. Kurnik ali hlevček pa razkuži, to je, očisti ga s sodalugom.

Soseda naše gospodinje, kateri je zbolel njen tako lep kokot, pa se pritožuje, da je najlepša, najbolj velika ter krepka kokoš leto in dan gola.

Če ravno ni čas misanja, hodi ta drugače jej draga kokoš vselej opipana okoli. Neprijetno ji je, gledati med drugimi kokoši to razcapano, pernato — ciganko.

»Odkod ta neprijetna prikaz?« povprašuje soseda sama sebe, povprašuje tudi druge.

Neverjetno in vendar resnično je, da so okužene kokoši, ki same sebi pulijo perje, da ga potem, če ne vsega, pa vsaj deloma požro. To je druga čudna kurja bolezen, s katero se hočemo danes baviti.

Te grde navade se kokoši oprimejo, če jim postaja dolg čas, če nimajo priložnosti brskati po gnojišču, ali kod drugod. Pred vsem pa, če ne dobjajo hrane, ki jim redi kosti. Te bolezni ozdraviš kokoši, če jim primešas vsakdanji hrani kostno moko, ki jo lahko pripraviš, ako kosti stolčesh, kakor moka na drobno.

Nek živinodravnik priporoča kot zdravilo svežo kri, kateri primešaj nekoliko navadne soli. Ako od te bolezni napadene kokoši niso radi pasme posebne vrednosti, je najbolje rabiti radikalno sredstvo, v — pisker z njim!

(Dalje prihodnjič. — Kurjerec iz samostana.)

Tržne cene v Mariboru. V Mariboru stane 1 kg govejega mesa I. 25–26 D, II. 23 D in III. 20 D. Teletina je I. po 32.50 D, II. po 30 D. Svinjina je po 30–40 D. — Kože: 1 komad konjske kože 150–225 D, 1 kg goveje kože 17.50–20, 1 kg teleće kože 25–30, 1 kg svinjske kože 11–25 D, 1 kg gornjega usnja 105–120, 1 kg podplatov 100–140. Perutnina: 1 piščaneč majhen 20–27.50 večji 27.50–37.50 D, 1 kokos 50–55.50, raca 50–75, gos 80–100. Žito: 1 kg pšenice 3.50, rži 3, ječmena 3, ovsu 3.25, koruze 3.50, prosa 4, ajde 3, fižola 4.50. Krma: 1 stot. sena 100–112.50, otave 100–112.50, ovsene slame 75. Kurivo: 1 kub. meter trdih drv 200, mehkih 175 D.

ZITNI TRG.

Cena žitu je nekoliko poskočila. — Moka se je prodavala po 515–520 din. za 100 kg. Penica bačka 320–325 din. Koruza stara 260–265 din. Oves 225 din. — Ponudbe niso bile zelo velike, ker iz mnogo krajev ne morejo vsled povodnji žita odpeljati. Cene so momentano poskočile, za prihodnje mesece pa je pričakovati zopet padec, ker bo nam začela konkurirati Rumunija, kjer cene zelo padajo. Ima že pripravljenih 7000 vagonov mokre in 50.000 vagonov pšenice za izvoz. To bo vplivalo sigurno tudi na cene v naši državi, ki ima več kakor polovico za izvoz določenega žita še neprodanega. Zadnje ponudnji so uničile v mnogih krajih ozimino. Zlasti v Banatu, naši žitnici, je napravila precej škodo Tisa. Zato bodo treba gledati, da se pred vsem ti kraji oskrbe z žitom za novo, pomladansko setev. Tudi pasivni kraji, ki pridejajo manj, kakor potrebujejo za živiljenje, so slabo preskrbljeni. Ti kraji sedaj največ kupujejo amerikansko in italijansko moko, ki je znatno cenejša od naše, dasi je slabša. Kmetje v Sloveniji žita tako ne prodajo, razven par izjem; pač pa prodajo mnogo krompirja, ki ga kupujejo naši južni kraji, pa tudi mesta ga dosti porabijo. Izvoz fižola, ki ga Slovenija največ proda, je v Italijo prenehal začasno.

Hmelj. XXXIV. poročilo Hmeljarskega društva o hmeljki kupciji vobče. Žatec, ČSR, 24. 11. 1923. Po nekaterih mirnih dnevih je zopet oživel povpraševanje po hmelju tukaj na trgu, kakor tudi na kmethi. Nekaj 100 bal hmelja srednje in dobro-srednje kakovosti se je prodalo po 3300–3400 čK za 50 kg. Pozneje se je cena dvignila do 3500 čK. Za najlepše blago se je zahtevalo do 3600 čK; vendar pa ni prišlo do kupčije. Cene so se torej od minulega tedna dvignite za obilo 50 čK. Nekaj zanimanja je bilo tudi za lanski hmelj, katerega so plačevali od 2700 do 2800 za 50 kg. Konečno razpoloženje in cene zelo čvrste; upati je, da se bodo cene še dvignite. — Savez hmeljarskega društva.

TRETJA RAZPRAVA O POMNOŽITVI V KORENINI PRISTNE VRTNICE.

Da kolikor mogoče popolnoma obrazložim pomnožitev v korenini pristne vrtnice, bom nasvetoval čitateljem »Sl. Gospodarju« še druge načine, kako vzgojiti vrtnico zgoraj omenjene vrste.

Ako meseca maja ali junija vejice prirežeš od onih vrtnic, ki jih želi gojiteljica pomnožiti, tedaj priraste na odrezane vejice več drugih mladič. Iz teh nežnih mladič luhko vzgojiš v korenini pristno vrtnico. Nežne mladičke ureži na onem mestu, na katerem so izrastle, tako globoko, da se držijo svoje vejice, iz katere poganjajo. Na tej urezi bo skušala mladička se zaceliti ter nastavi bel obroček (cambium) in se okroglo obraste, to je, nastavi zacimek (caulus) za korenine.

Ako se ta nežna mladička potem, ko je že nastavila bel obroček (cambium) in se obrastla okroglo, to je nastavila zacimek (caulus) za korenine, odreže in porabi za natič, požene hitre koreninice in sigurneje, kakor vsaki drugi natič. Od stot takih natičev jih raste pogosto 80–90, kar je za vrtnarja, ki se bavi izrecno z vzgojitvijo vrtnic, velik uspeh.

Na deželi, kjer gojijo vrtnico le radi krasote hišnega vrta, je ne boš gojila v tej množini, kar pač vsaka kmetijska vrtnarica lahko sprevidi.

Opisana je ta-le pomnožitev v korenini pristne vrtnice le iz tega namena, da nudim čitateljicam navodilo, kako si na priprost ter lahek način vzgoji v korenini pristno vrtnico vsaka kmetska hiša.

Prediem na drug način, pomnožiti si vrtnico, o kateri bom razpravljal v tem članku.

V korenini pristno vrtnico lahko pomnožiš tudi z grebenico ali položnico. Z grebenico ali položnico pomnožiš vrtnice močne rasti, ki so plezalke, ki poženejo po tem dolge veje. Veje pripogneš in jih položiš v zemljo. Tukaj vsakega očesa veje, ki mora imeti že dobro dozorjen les, ureši do polovice. Nato vejo pritrdiš k zemlji in to najbolje s kakim hlodcem, da ne more več na kvišku in nato jo dobro pokrij s zemljijo. Ako ne more dežiti na zemljo, ker je mogoče vrtnica, cd katere si želiš vzgojiti v korenini pristno, preveč pri zidu ali pod hišno streho, ji je z zalivanjem potrebitno priskrbovati vlage.

Na posameznih očesih izrastejo korenine.

Preko poletja se je veja, oziroma grebenica ali položnica na posameznih očesih že ukoreninila in se v jeseni ali spomladni tisti del veje med očesi tik očes odreže. Koliko oči, toliko vzgojenih vrtnic.

To postopanje vzgojitev v korenini pristne vrtnice pred vsem priporočam za pomnožitev »Centifolije«, takozvane kraljice vrtnic.

Zelo priporočljiv in zanimiv je sledeči način vzgojiti si vrtnico, ki je pristna v korenini, od mesca julija do začetkom septembra.

Za gredico si izvoli prostorček v senci, ki leži najbolj proti severu. Zemlja bodi lehka, ali pa si jo pripravi sama iz polovice komposta in drobnega peska (sviža). Na to zemljo potrosi 5–6 cm visoko opranega, debelejšega peska. In kaj je zanimivo — natičev ne smeš odrezati, ampak jih moraš izčesnit iz starega lesa ali vejice. Nad četrtem očesom jih odreži in narobe, to je, zgornji del natiča usadi v zemljo, spodnji pa, ki se je držal starega lesa ali vejice, ki je bil izčesnjen, molil iz zemlje na kvišku. Natič dobro poškropi ter jih pokrij s steklenimi baloni (Glasglocken). Na zgornjem delu natiča, ki bi bil moral pravzaprav priti v zemljo, se nastavi bel obroček (cambium) in potem v 12–15 dneh zacimek (caulus) za korenine.

Po tem času odvzami balončke, natičev preglej dobro. Od vsakega natiča odreži oni del, ki je bil v zemlji z zacimkom (caulus), dobro obraščene zacimke potem usadi v zemljo, to je z onim delom, ki je poprej molil na kvišku v zrak, da se lahko ukoreninijo nadalje.

To postopanje pri pomnožitvi ali vzgoji v korenini pristne vrtnice ima te-le prednosti: Prvič natiči tako lahko ne gnijejo; drugič rastejo sigurneje in v večjem številu; tretjič zna vrtnarica, ki si je vzgojila take vrtnice, katere naj obvaruje pred zimsko pozebo.

Eden najbolj priprostih načinov vzgojiti si razne mesečne vrtnice mi je znan iz lastne izkušnje.

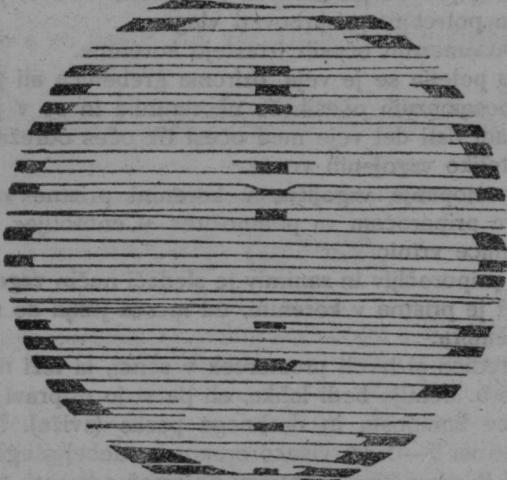
Izvoli sem si dobro dozorjene vejice, oziroma vejice, kojih les je bil dobro dozorjen. Tukaj spodnjega očesa sem gladko odrezal ter pustil 3–4 oči. To vejico sem djal v steklenico, ki je bila preko polovico napolnjena z vodo. V 4–5 tednih, tudi že poprej, so vejice pognale korenine. Nato sem jih usadil v vrt v zemljo. Zemlji sem primešal polovico drobnega peska in rastle so. Toda kakor sem že omenil, sem to-le pomnožitev poskusil le pri mesečnih vrtnicah. Pri bolj imenitnejših sem si izvolil najsigurnejšo pot, katero sem že opisal v člankih o pomnožitve v korenini pristne vrtnice.

(Dalje prihodnjič. — Samostanski vrtnar.)

prečita. Cela povest obseg dva zvezka. Cena je za naše razmere zelo nizka. Prvi del stane s poštnino vred 9 D, drugi del 11 D. Dobri se v Cirilovi tiskarni, Maribor.

Zgodba o nevidnem človeku. V «Straži» je izhajala s koncem meseca podlistek pod zaglavjem «Zgodba o nevidnem človeku». Zgodba je v zelo lepi slovenščini in prevedena iz angleščine in je po svoji vsebinai zelo zanimala naše naročnike in čitatelje. Tiskarna si je sedaj preskrbela ponatis te mične zgodbe in je izšla že tudi knjiga, ki se dobi za 7 dinarjev v prodajalni Cirilove tiskarne. Knjigo zelo toplo priporočamo vsem bralnim društvom.

Velik natečaj!

Kaj pomeni ta slika?

Za pravilno rešitev smo določili 20 nagrad v skupni vrednosti 3400 din.

Pogoji:

1. Vsaka oseba v državi SHS se lahko udeleži rešitve, vendar samo z enim odgovorom.
2. Rešitev se naj vpošlje potom dopisnice reklamnemu oddelku tiskarne Zlatorog - Maribor. Naveden naj bo časnik in natančen naslov.
3. Vse rešitve morajo biti do 15. decembra pri nas.

4. Ako dobimo nad 20 pravilnih rešitev, bodo se nagrade žrebele. Nagrade so sledeče:

1. nagrada: din. 500, v gotovini 500 din.
 2. nagrada: din. 300, v gotovini 300 din.
 3. nagrada: din. 200, v gotovini 1600 din.
 4. nagrada: din. 100, v gotovini 1000 din.
- skupno 3400 din.

Nagrade se bodo razdelile še pred božičnimi prazniki. Imena onih, ki so dobili nagrade, bomo objavili na tem mestu.

Tiskarna Zlatorog, Maribor,
preje C. Bros.

MALA OZNANILA.

Hiša v Mariboru se po ceni Čevljarski Singercylinderstroj proda. Naslov v upravnosti poceni naprodaj. Benko, Mihalica. 1267 2-1 kloščeva ulica 6, Maribor.

Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogu steklene in porcelanske posode, svetnik, ogledal, okvirjev, raznovrstnih šip itd.

Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Poljedelski stroji

prvo vrstno delo
naravnost iz tvornice

Wöllersdorfer - Werke A. G.

Wien, I. Schwarzenbergplatz Nr. 3.

Velika zalog!

Hlapci, oženjeni, k konjem in volom, se sprejmejo pri oskrbnosti gospodarstva v Strnišču, pošta Strnišče pri Ptaju. 1283 2-1

Sprejme se za prihodnje leto dobra, zanesljiva oseba, ki se razume na vsa hišna dela in zna dobro kuhati v gospodinjstvu brez otrok. Plača po dogovoru. Ponudbe pod »Lepe službe« na upravn. 1277

Sprejmeta se: za čuvanje 1 konja za jahanje zanesljiv in trezen, samski hlapac, prednost ima, kateri je pred vojno služil pri topništvu ali pri dragoncih, ter zanesljiva in pošteta, pridna služkinja za vsako delo v gospodinjstvu. Prijave v gozdarskem uradu Vurberk. 1284 2-1

Domajko Ludvik, Žihlava, p. Sv. Jurij ob Ščavnici, 16 let star, zdrav, krepek, abstinent, želi mesto mlinarskega ali kovaškega učenca. 1275

Nakupovalci in vezniki mleka se sprejmejo za mlekarno v Mariboru. Zglasiti se je v mlekarni Slovenska ulica 16 v Mariboru. 1295

Štirikolesno brizgalno v zelo dobrem stanju proda po nizki ceni Prostov. gasilno društvo v Račjem. Vprašati pri društvu. 1268 2-1

Majhna vila z verando v Mariboru s takošnjim stanovanjem se proda. Naslov v upravnosti. 1273

Več gostiln in trgovin, velikih in malih posestev, vinoigradnik in gozdi se po nizki ceni prodajo. Več se izve pri J. Grošl, Orehovala vas št. 51, pošta Slivnica pri Mariboru. 1285

Lepo posestvo, 4 orale: 1½ orala vinograd, ostalo nizje in sadonosnik, poslopje zidanje in dobro, se proda. Ivan Tuš, postaja Pesnica. 1285

Proda se po ceni enonadstropna hiša na lepem prostoru. Studenci, dr. Krekova ul. 4. Proda se posestvo, 7 oralov, eno uro od Ptaju. Ivan Gomza, Kicar. 1286

Stajerski fižol, orehe, sadje, suhe gobe kupuje in plačuje po najvišjih dnevnih cenah: »Agraria«, veletrgovina z deželnimi pridelki d. z. o. z. Maribor, Aleksandrova cesta št. 57. 1281 3-1

Kmetje in lesni trgovci pozor! Kupim vsako množino okroglega lesa za rudoškoto, je borov, smrekov, jelkin ali hojev les, 2 in pol, 3, 3 in pol, 4, 4 in pol, 5, 5 in pol, 6, 6 in pol in 7 m dolg, od 10 cm naprej debel na tankem koncu, do 24 cm srednje debeline; les je lahko raven ali tudi slok, suh ali svež, zdrav od skorje uluščen. Kupim franko vagon na vseh postajah. Prosim le obveznih ponudb koliko vagonov takega lesa mi lahko dobavite, najzadnjo ceno od kub. met v vagon načozeno in v katerem času lahko odpošljete. Korosć Dragotin, lesna trgovina, Rečica ob Paki. 1222

Zimsko perilo, barhenti za oblike, barhenti in flanel za zimsko perilo, velika izbira sukna, kamgarna, ševijota itd. za moške in ženske oblike, koce, odeje, slamnjace, itd. itd. Vse to kupis ugodno v manufakturni trgovini Fr. Majer, Maribor, Glavni trg stev. 9. 591

JOS. NEKREP
tesarski mojster in stavbeni podjetnik

sprejme vsa v njegovo stroko spadajoča dela in jih izvede ročno in ceno.

MARIBOR, SMETANOVA 59.
Telefon 140. 10-9 290

M. Rauch, Celje

priporoča svojo bogato zalogu steklenega in porcelanskega blaga ter primerna darila za Božič in Novo leto, karok: service za kavo, čaj, likere itd. ter raznovrstne kuhinjske posode. Konkurenčne cene! 1269 6-1

Orehe v lupinah in jedrcih ter fižol kupuje po dobi ceni trgovina »Pri kmetici« Albin Novak, Maribor, Glavni trg cesta 4. 1265 2-1

Prodam malo hišo s tremi sobami, kuhinjo in vrtom, bližu rušnika Huda jama, tik ob cesti, zelo pripravno za kakega obrtnika. Cena 40.000 D. Vekoslav Perc, Sp. Rečica pri Laškem. 1285 3-1

Proda se hiša, pritlična, z manzardo, tremi dvorišči in dobro idočo trgovino v hiši, z enim poslopjem na dvorišču, s hlevom za 4 krave in 1 konjička, velikim vrtom in 8 stanovanji. Proda se radi prevzetja drugega posla. Ponudbe na Adalberta Weiss, Zagreb, Paromlinska cesta 90, v trgovini. 1276

Predu se umejni mlin na stalni močni vodi, pekarna branjarijo in gospodarsko poslopje z svojo električno lučjo, štirje vrtovi. Proda se pekarna z dvema vrtoma tudi posebej. Pridela se 11 hl višina in 28 hl jabolčnika. Košnje za eno govedo, cena ugodna. Naslov v upravnosti. 713

Lepo posestvo na prodaj. — Posestvo leži v Loki štev. 23. bližu Frama (pol ure od farne cerkve). Posest meri štiri orale, ima hišo, gospodarsko poslopje in svinjski hlev. Posestnik lahko redi 2 govedi in 5 svinj. Na posesti je zelo lep sadovnjak (jabolke in hruške), sadovnjaka se drži lep kostanjev gaj. Naslov in ceno pove upravnosti. 1223 3-1

Posestvo v Rimskih Toplicah, 3 in pol orala veliko, vinoigrad, krasen sadonosnik, nijke, travniki in gozd, stanovanje in gospodarsko poslopje ter zidanca se proda. Pojasnila daje Franc Kreuh v Rim. Toplicah. 1256

Vinogradniki pozor! Na suho cepljene trte so na prodaj in sicer najprodovitejše vrste. V zalogi je vkoreninjeni divjak Riparia portalis in Göthe št. 9. Kdo si želi naročiti lepe in močne trte za svoj vinograd naj se takoj oglaši ustremno ali pismeno pri Francu Slodnjaku, trtičar, pošta Juršinci pri Ptaju. Trte se dobijo po najbolj nizki ceni. Za odgovor se naj priloži znamka. 1263

Kmetje in lesni trgovci pozor! Kupim vsako množino okroglega lesa za rudoškoto, je borov, smrekov, jelkin ali hojev les, 2 in pol, 3, 3 in pol, 4, 4 in pol, 5, 5 in pol, 6, 6 in pol in 7 m dolg, od 10 cm naprej debel na tankem koncu, do 24 cm srednje debeline; les je lahko raven ali tudi slok, suh ali svež, zdrav od skorje uluščen. Kupim franko vagon na vseh postajah. Prosim le obveznih ponudb koliko vagonov takega lesa mi lahko dobavite, najzadnjo ceno od kub. met v vagon načozeno in v katerem času lahko odpošljete. Korosć Dragotin, lesna trgovina, Rečica ob Paki. 1222

Na te cene se računa sedaj 10 odstot. doplatka. Pisma je natančno adresirati na: Eugen V. FELLER, lekar, Stubičica donja, Elzatrg št. 341, Hrvatsko.

Prikladna in poceni božična in novozletna darila za mlade in stare najdete vsi v galanterijski trgovini JOZEF MLINARIC, GLAVNI TRG 17. 1270 3-1

Lepa hiša v Mariboru, 5 sob, štiri kuhinje, polovico vrta; cena 330.000 kron, ako hoče celiča, više. Poizve se Ruška cesta 4. 1265 2-1

Iščem pekarijo v najem v boljšem kraju v dobrim prometu. Jakob Emeržič, pek v Vurbergu. 1250 3-1

Priporoča se za pečnice, za kmetske peči, različne barve in visokosti, dobro izdelano blago po zmerni ceni. Rajš osip, lončar v Račjem. 2-1

Fotografična aparata 6 krat 9 in 9 krat 12, dobro ohranja, z opremo in učnimi knjigami poceni prodam. Jožef Dobnik, Črna pri Prevaljah. 1235 3-1

Orehi. Vsako množino kupi po najvišjih dnevnih cenah trgovina Matko Seršen, Maribor, Koroška cesta 39. 701 3-1

Prodejalka. Sprejme se samostojna prodajalka za trgovino z mešanim blago, starejša zanesljiva moč na deželo. Plača po dogovoru. Ponudbe na Ivana Veselič, Ormož.

Hiša, enanadstropna, 5 stanovanj (2 sobi in kuhinja kupcu takoj na razpolago), velik vrt, hlev, električna razsvetljiva v Mariboru poceni na prodaj. Naslov pove upravništvo lista. 694 2-1

Imaš bolečine v obrazu? V celem telesu?

UPORABLJAJ ELZA-FLUID!

Potrebuješ li dobrodejno in okrepujoče mazilo?

UPORABLJAJ ELZA-FLUID!

Ali te muči glavobol? Zobobol? Trganje?

UPORABLJAJ ELZA-FLUID!

Ali želiš najboljše za njegovanje zob, kože, glašč?

UPORABLJAJ ELZA-FLUID!

Ali si preveč občutljiv glede mrzlega zraka?

UPORABLJAJ ELZA-FLUID!

Ali želiš dobro domače in kosmetsko sredstvo?

UPORABLJAJ ELZA-FLUID!

Fellerjev pravi Elzafluid je mnogo močnejši, izdatnejši in boljšega delovanja kar kar francosko žganje. Nekoliko kapljic zastonjuje, da tudi ti rečeš

TO JE NAJBOLJSE,
KAR SEM KEDAJ OKUSAL!

Isči Elzafluid v vseh dotičnih poslovalnicah, vendar pa zahtevaj samo pravi Elzafluid lekarji Feller. Ako naročiš narančost, stane s pakovanjem in poštino če se denar pošlje naprej ali po povzetju:

3 dvojnate ali 1 špecjalna steklenica 24 din.
12 dvojnati ali 4 špecjalne steklenice 89 din.
24 dvojnati ali 8 špecjalnih steklenic 151 din.
36 dvojnati ali 12 špecjalnih steklenic 214 din.

Kot primot: Elza-obliž zoper kurja očesa 4 D in 6 D; Elza-mentolni črtniki 7 D; Elza-švedska tinktura za želodec D; Elza-zagorski prsniki in kašeljni sok D; Elza-ribje olje 20 D; Elza-voda za usta 12 D; Elza-kolinska voda 15 D; Elza-šumski miris za sobo 15 D; Glycerin 4.80 D in 18 D; Lysol, Lysoform 25 D; Kineški čaj od 2 D dalje; originalno Radikum francosko žganje velika steklenica 15 D; Elza-mrčesni prašek 10 D; strup za podgane in miši 8 D. Za primot se pakovanje in poština posebej računa.

Naj solidnejše cene in točna postrežba.

JETIKA.

Zdravnik za pljučne bolezni dr. Pečnik, ordinira vsak petek v Celju. Vprašati v lekarji Marija Pomagaj. Čitajte njegove tri knjige o jetiki.

Najlepše božično darilo so

stampilije :

iz kaučuka, v vsakovrstni izpeljavi, ki jih izdeluje v najkrajšem času, v potrebi v 24 urah

F. ZINAUER, Maribor, Aleksandrova cesta 45., (nasproti glavnemu kolodvoru).

Istotam se dobijo blazinice in mazila v vseh barvah, v vseh velikostih, posebno primerne za trgovce, društva, in pisarne. Nadalje numeratorje, šablone, pečati ter vsakovrstne napisne tablice na pločevini in emajlu.

Zahlevajte cenike zastonj.

DEŽNIKARNA JOS. VRANJEK

Kralja Petra c. 25
12 - 149

CELJE (Bivša graška mitnica)

priporoča svojo bogato zalogu dežnikov domačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa popravila točno in solidno.

URA

je stvar zanesljivosti, ker pri krovovanju nikdar ne morete vedeti za koliko se bo zvišala cena od skoraj potrebnih popravil.
Od ponovnih izdatkov pa je samo, ako imate garancijo za popolno dobro vrsto strojev. — Tvrda SUTTNER, kot jugoslovansko skladisče lastne švicarske tvornice ur nudi Vam vedno veliko zbirko samo prvo vrstnih ur v vseh cenah! — Predvsem znakma ŠKODA Švicarska tvornica jamči Vam za dobroto strojev. Zahtevajte bogato ilustrirani cenik, v katerem najdete ure za gospode in gospode, iz zlata in srebra, nikla itd. v vsaki ceni ravnotako zapestne ure, budilke, dalje verižice, obeske in različen nakit. Pošljite za ta cenik same z dinarja.

Odpolnilna tvrdka H. SUTTNER Ljubljana 992 Slovenija.

Orehove hlode

in vse druge vrste okroglega lesa kupuje po najnižjih cenah proti takojšnjemu plačilu

Matija Obran

lesna trgovina in električna žaga

Maribor, Tattenbachova ulica (Loška ul. 15)

Najugodnejšo ceno in ugodne takojšnje plačilne pogoje za

kostanjey les
nudi lesna tvrdka

ERNEST MARINC, Celje, Zrinjsko Frankopanska 4.
Sprejme se tudi več nakupovalcev v raznih krajih.

Komplet. trgovska oprava

kakor tudi zaloge blaga mešane trgovine

J. Beranič v Rogaški Slatini

je vsled opustitve trgovine na prodaj! Istotam se prosta skoro nova registr. blagajna in »Wertheim« blagajna št. 5. Natančne podatke pri J. Beranič, Rog. Slatina.

Jesernig-ova škropilnica

je dosedaj najbolj priljubljena in torej najboljša škropilnica za uničevanje peronospore. — Ker se jo posnema, se opozarjajo cenjeni vinogradniki, da je ona prava, ki nosi poleg stoječo varstveno znamko. — Ta znamka je za celo JUGOSLAVIJO uradno prijavljena. Edino zastopstvo za Slovenijo:

F. ZIMAUER, Maribor, Aleksandrova c. 45/II.

Za dolge in puste zimske večere kupujte knjige

„Cirilova knjižnica“ Dosedaj izšlo 7 knjig.

Dobite jih po zelo nizki ceni v prodajalni

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

Napredaj je pritlična hiša

ob cesti, blizu kolodvora v Sp. Dravogradu št. 63. Pet sob, klet, vrt, ena njiva. Cena ugodna. Vprašanja na naslov: LAPAN, Eisenkappel, Kärnten.

1272

Sodi

za vino vedno v zalogi
pri **FRAN REPIČ**,
Ljubljana, Trnovo.

Širite naše liste!

DRVA

premog

OYES

koruzo

opeko

trgovska oprava, auto, šivalni stroj, voz proda

OSET ANDREJ

Maribor, Aleksandrova 57

Telefon 88.

opeko

Opekarne

JAKOB MATZUN, Ptuj

opeko

ysch vrsi

Čuite!

Čuite!

Ne zamudite ugodno priliko!

Pojdite pri nakupu manufakturnega blaga v staroznano trgovino

CELJE,
tik farne cerkev

CELJE,
tik farne cerkev

Mo
n
s
D
o
r
e
n
a

Vsled ogromnega nakupa iz prvih inozemskih tvornic se prodaja samo trpežno ter sveže blago po nizkih cenah.

Vedno velika izbira vsakovrstnega manufakturnega blaga kakor: moško ter žensko sukneno in volneno blago, vsakovrstne tiskanine, belo in pisano platno, rujavo kotenino, cajgi, nogavice, letno in zimsko perilo. Posebno velika izbira vsakovrstnih svilenih, polsvilenih rut in šerp, kakor tudi cajgastih in barbastih rut.

Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drottenik
Celje, Glavni trg 9.

Na drobno!

Na debelo!

LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

pri „BELEM VOLU“

sprejema hranične vloge in jih obrestuje počenši s 1. julijem 1923 po:

6% brez odpovedi,
6 1/2% proti enomesečni odpovedi,
7% proti trimesečni odpovedi,
7 1/2% proti šestmesečni odpovedi,
8% proti enoletni odpovedi

od dneva vlega do dneva dviga. Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica sama.

Kam najdam lanenoprejovtkanje?

Samo v tkalnico domačega platna

„KROSNA“
v Ljubljani

Zriejskega cesta št. 6, nasproti cerkve sv. Jožefa
kjer tudi lahko zamenjaš lneneno predivo za lepo domače platno.

INGER ŠIVALNI STROJI

Na celem svetu znani kot najboljši.

Podružnice in zastopstva v vseh mestih.

Centrala za državo SHS Zagreb, Maruličeva ul. 5, II. k.

Filialka: MARIBOR Šolska ulica štev. 2.

KUPUJE

se vedno le najboljše in najceneje za domačo potrebo vsakovrstno manufaktурно, kakor tudi tekstilno blago pri stari in zelo znani tvrdki

KAROL WORSCHE
Maribor, Gosposka ulica št. 10.

!!! Parja za postelje !!!

KAMENIT

TOVARNA UMETNEGA ŠKRILJA IN ELEKTRARNA, DRUŽBA Z.O.Z.

LAŠKO
Slovenija

SPODNJEŠTAJERSKA LJUDSKA POSOJILNICA

v MARIBORU, STOLNA ULICA štev. 6, reg. z. z. n. zav.

obrestuje od 1. avgusta 1923 navadne hranične vloge, katere se zamore vsak čas dvigniti, po

6%.

Stalnejše vloge po dogovoru.

Somišljeniki, širite naše liste!

Zadružna gospodarska banka

Podružnica v Mariboru.

Izvršuje vse bančne posle najkalantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.

Izplača vsako vlogo na zahtevo takoj v gotovini.

Pooblaščeni prodajalec srečk državne razredne loterije.